APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL IX, NR. 92
aprilie 2007

OARE VOM PUTEA ÎNȚELEGE VREODATĂ ADEVĂRATELE OBIECTIVE ALE SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT?

Am încercat de mai multe ori în paginile revistei noastre și poate și în alte împrejurări să pun în fața colegilor noștri, membri și nemembri de sindicat, cîteva probleme fundamentale și permanente ale activității din învățămînt: - conservatorismul specific învățămîntului, mai ales în privința conținutului informativ-științific și moral- educativ și modernizarea și actualizarea, mai ales, structurii și sistemului de învățămînt, mijloacelor și metodelor de realizare al acestora;

- necesitatea unei stabilități pe perioade mai îndelungate a introducerii noutăților și modificărilor, pentru a se putea trage anumite concluzii și a se putea face unele corecții necesare ale acestor tendințe de actualizare și modernizare;

- îmbunătățirea și asigurarea unei baze didactico- materiale moderne, în concordanță cu dezvoltarea științei, tehnicii și economiei moderne;

- diversificarea pregătirii în învățămîntul liceal și profesional, în concordanță cu cerințele economiei concurențiale, pe plan european și mondial.

Știți la fel de bine ca și mine de cîte ori, din cîți în cîți ani, ne-am propus să facem transformări în învățămînt, să facem alte legi, să reformăm învățămîntul. Asistăm la o adevărată furie a reformelor! Oare de ce!?

Pentru că de fiecare dată, în orice moment, noi sîntem mai deștepți decît părinții noștri, noi sîntem mai deștepți decît profesorii noștri, noi nu vrem să mai ascultăm de nimeni și de nimic. Noi mestecăm gumă în clasă și fumăm pe stradă, nu ne pasă de nimeni și de nimic. Nu vrem să știm de ce ne naștem și pentru ce trăim!?

Cu noi începe și se termină totul. O fi ea și aceasta o filosofie de viață, pentru cei ce înțeleg astfel viața, pentru unii furioși, nonconformiști ce nu vor și nu vor dori niciodată altceva sau mai mult. Dar cei care gîndim altfel, cei care trăim altfel, cei care trăim și pentru azi dar și pentru mîine, cei care ne respectăm și neamul și datina, dar vrem să fim și în rînd cu lumea, și cu Europa, nu avem dreptul să dăm curs acestor furioși, să stăm pasivi, să lăsăm lucrurile să curgă în voia lor, iar furioșii să facă roțile pătrate cînd acestea au fost și sînt mereu și peste tot, numai rotunde.

Nu orice schimbare de guvern, orientare politică sau ministru al învățămîntului trebuie neapărat să însemne o altă orientare a reformei, adică mereu o altă cale.

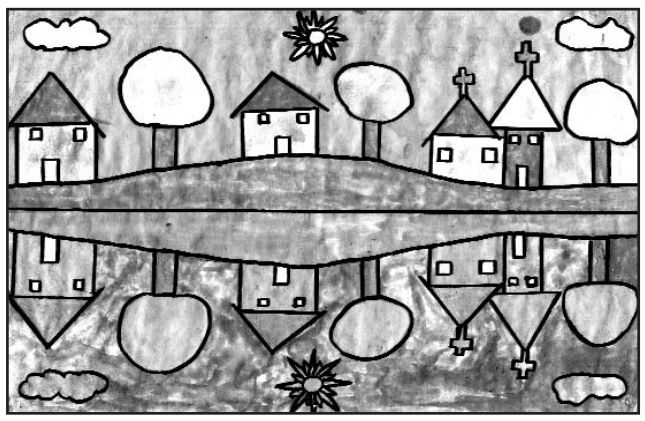

Oare vom înțelege vreodată că nu schimbările dese și întîmplătoare, după cum bat vînturile și se schimbă guvernele, ci numai **stabilitatea** și **temeinicia** învățămîntului asigură calitatea și progresul acestuia? Învățămîntul nu este un spectacol cu rezultate de scenă șocante, ci o activitate migăloasă, bine concepută și organizată ce are nevoie de timp, de muncă și mai ales de bani.

În momentul de față se frămîntă din nou problema unei Legi noi a Învățămîntului, a unui nou Statut, uitîndu-se că de fapt nu de alte legi noi e nevoie, ci doar de amendarea celor vechi cu anumite îmbunătățiri generate de noile realități din învățămînt.

Dar înainte chiar de amendarea Legii învățămîntului sau a Statutului, prioritatea trebuie să o aibă Legea salarizării, care de trei ani de zile a fost îngropată și nimeni nu vea să o dezgroape, indiferent de schimbările la nivel politic, legislativ sau executiv.

În aceste condiții, obiectivul central al mișcării sindicale din învățămînt la nivel național, pentru toate federațiile, nu poate fi altul, decît Legea salarizării, prin care să se rezolve problema problemelor, de care depind toate celelalte probleme ale învățămîntului. Numai o salarizare apropiată de celelalte categorii de bugetari cu studii superioare (Administrație și Interne, Justiție, Apărare) va genera o angajare plenară a salariaților din învățămînt la realizarea unei reforme adevărate, adică la o muncă adevărată și cinstită și la o calitate nouă a învățămîntului, cerută de integrarea noastră în Uniunea Europeană.

Prof. Ștefan CORNEANU

(Continuare în pag. 2)

PROBLEMELE CONCRETE DIN ȘCOLI AU CONSTITUIT ORDINEA DE ZI A COMISIEI PARITARE INSPECTORAT- SINDICAT

De data aceasta, Comisia Paritară nu s-a mai ancorat în probleme teoretice, sterile sau în definirea conceptelor și modificarea legilor. S-a trecut direct la abordarea problemelor concrete din școli legate de:

- acordarea salariilor și gradațiilor de merit;
- condițiile de acordare a distincțiilor și de acordare a plății acestora;
- unele probleme legate de constituirea claselor și eventualele reduceri de catedre generate de acest fenomen;
- respectarea și legalitatea aplicării unor drepturi salariale pentru cadrele didactice (prima de instalare etc.);
- organizarea pretransferărilor și transferurilor în județul Neamț.

Pe de o parte, reprezentanții Inspectoratului Școlar au subliniat eforturile depuse pentru evidențierea acestor probleme și încercarea de a trata cu obiectivitate fiecare caz în parte, deși nu totdeauna soluțiile au fost acceptate de cei în cauză.

De cealaltă parte, reprezentanții sindicatului au adus elemente concrete, nuanțînd cazurile din școli și solicitînd o aplicare a prevederilor legale în favoarea salariaților și nu soluții mecanice, uneori dure, generate de subiectivitatea celor de la Inspectoratul Școlar sau de neinterpretarea corectă a prevederilor legale.

Astfel de situații sînt legate de neacordarea niciunui salariu sau gradații de merit unor școli din zona Roman, Tg. Neamț sau Piatra Neamț, din cauza rezultatelor generale slabe, deși analizat pe oameni, activitatea unora este meritorie și ar fi trebuit recunoscută și răsplătită.

În alte situații, lipsa de fidelitate și simpatie față de Inspectoratul Școlar a generat pedepsirea tuturor, iar revenirea la o altă atitudine, de supunere, a dus, ulterior, la aplicarea corectă a acordării salariilor și gradațiilor de merit (Colegiul Ștefan cel Mare Tg. Neamț).

Interpretarea îngustă a acordării primei de încadrare a generat nemulțumiri din partea unor cadre didactice calificate suplinitoare, față de cele titulare. În acest caz se vor face demersuri la M.E.C. pentru clarificări și aplicarea corectă a prevederilor legale.

De remarcat faptul că, față de perioada anterioară, s-a revenit la dialog și negocieri, la schimb de opinii într-un limbaj civilizat, firesc, ceea ce va conduce la o însănătoșire a climatului general de lucru între Inspectorat și Sindicat.

Pretransferările și transferările vor avea loc în zilele de 26 - 27 aprilie, pe grupe de obiecte iar la lucrări vor participa, prin rotație, ca observatori, membrii Biroului Operativ.

Secretar executiv, Ștefan CORNEANU

EUROPA... LA NOI ACASĂ

Mai multe unități școlare romașcane au primit și primesc în vizită elevi și profesori din întreaga Europă.

Astfel, Colegiul "Roman Vodă" este gazda unor elevi finlandezi, vizita lor făcînd parte din ansamblul de evenimente legate de un parteneriat între CNRV și o școală din Finlanda, în cadrul proiectului Comenius 3, intitulat "Cinematografia europeană și tinerii".

De asemenea, Colegiul Tehnic Danubiana a găzduit, în perioada 13- 20 aprilie, a treia întîlnire a proiectului Comenius 3 - Learning In Virtual Environment (L.I.V.E.) Au participat reprezentanți de la 3 școli din străinătate- Italia, Grecia și Polonia. Obiectivele întîlnirii au fost găsirea căilor pentru creșterea gradului de implicare a elevilor în pregătirea și implementarea proiectului, perfecționarea comunicării în limba engleză, strîngerea de materiale didactice necesare învățării fizicii, matematicii și limbii engleze, schimbul de bune practici în materie, urmărindu-se și promovarea imaginii școlii și a valorilor educaționale românești.

Menționăm că elevii și cadrele didactice de la Grupul Școlar "Vasile Sav" au plecat pentru o ultimă întîlnire din cadrul Comenius, intitulată "Medii de viață europene, diferențele care se apropie", în Bulgaria. Participă elevii Alin Farcaș clasa a X-a și Silviu Dănăilă clasa a XI-a de la clasele de matematică și informatică și doamnele profesoare Adriana Petrovici, Doina Dobra și Cosmina Ghimici.

Sînt evenimente de care ne bucurăm și considerăm că fac cinste școlilor romașcane.

Subredacția Roman

Festivalul Cărții și Lecturii din Franța
Noi proiecte europene la "Victor Brauner"

În cadrul manifestărilor dedicate francofoniei, Liceul de Artă "Victor Brauner" a participat în perioada 19-25 martie la Festivalul Cărții și al Lecturii pentru tineri, organizat în Franța, La Rochelle, cu sprijinul Liceului Dautet, care a găzduit activitățile și atelierele organizate pentru profesori și elevi. Colocviul, întîlnirile cu scriitori și diferitele evenimente culturale - lecturi de scenarii, proiecții, expoziții, întîlniri cu actori și scriitori, scurt metraje au avut loc la Liceul Dautet, Théâtre de la Coursive și la Mediateca din orașul care a găzduit activitatea.

Este vorba de un proiect EWHUM Comenius 3 realizat de Liceul Cagnazzi din Italia care promovează întărirea dimensiunii umaniste în sistemele școlare europene și care contribuie la determinarea valorilor culturale universale pentru formarea cetățeanului european. Liceul nostru face parte din rețeaua EWHUM din inițiativa colegei noastre Adriana Petrovici, profesor la Grupul Școlar Vasile Sav Roman, coordonator național pentru învățămîntul preuniversitar.

Echipa de proiect este formată din director adj. Luminița Moscalu, Carmen Corlățeanu - coordonatorul proiectului EWHUM din cadrul liceului, Adrian Gaina, Georgeta Burduja.

Printre temele principale ale festivalului menționăm: materialitatea cărții, biblioteca și lectura, lectura ca acțiune bazată pe limbaje care nu sînt neapărat școlare (cinema, teatru, multimedia).

Instituția noastră de învățămînt vocațional a participat la acest festival cu eseuri, recenzii, o scenetă și un film documetar despre contribuția Mitropolitului Dosoftei la dezvoltarea literaturii în limba română prin elevele Mara Ploscaru, Rodica Diaconu, Crenguța Simion, Marta Anca, Magda Amărioarei, Alexandra Manole, Adelina Chirilă, alături de elevi de la licee din București, Iași, Roman, Bacău. O comisie compusă din experți ai Rețelei EWHUM, reprezentată în România prin prof. univ. dr. Smaranda Elian, de la catedra de literatură și civilizație italiană la Universitatea din București, și Dan Ion Nasta, director la Institutul Român de Științe ale Educației, a ales cele mai bune lucrări care au fost premiate cu participarea la Festival a laureaților și a profesorilor lor. Mara Ploscaru, elevă în clasa a XII-a A, a obținut premiul I la secțiunea film dedicat unei personalități, îndrumată de profesorii Adrian Gaina și Carmen Corlățeanu și a avut ocazia să-și prezinte filmul în cadrul festivalului, atît în franceză, cît și în engleză. În afară de participarea la festivalul din Franța, Mara a primit și 12 volume reprezentative ale literaturii franceze și universale.

O altă activitate propusă în cadrul festivalului a fost lectura unor

Carmen CORLĂȚEANU

(Continuare în pag. 2)

PRIMIM DE LA ROMAN

Urmări din pagina 1

OARE VOM PUTEA ÎNȚELEGE VREODATĂ ADEVĂRATELE OBIECTIVE ALE SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT?

Avem, din nou, un ministru care încă nu știe ce am cerut noi, cum privim noi reforma, de aceea cred că nu trebuie din nou să ne pripim. E necesar să ne punem pe un lucru sistematic, organizat, fără grabă, în timp. Să stabilim că piatra unghiulară a Reformei învățămîntului cuprinde obligatoriu cele trei legi: Legea salarizării, Statutul și Legea învățămîntului. Numai toate trei privite în întregul lor pot conduce la o reformă reală a învățămîntului cerută de integrarea noastră în Uniunea Europeană.

Cu aceste probleme trebuie să înceapă noua campanie a mișcării sindicale la nivel național iar succesul deplin al luptei noastre va fi asigurat de realizarea unui deziderat mai vechi al nostru, unitatea deplină a mișcării sindicale la nivel național. În acest sens, realizarea unității mișcării sindicale din învățămînt devine o problemă de permanentă actualitate.

NOI PROIECTE EUROPENE LA "VICTOR BRAUNER"

Versuri din autori importanți pentru literatură participanților (Italia, Franța, România, Cehia, Suedia, Rusia) în limba maternă precum și în franceză și engleză. Recitarea versurilor făcută de Mara Ploscaru a fost însoțită de un film despre Mihai Eminescu și Nichita Stănescu în care au fost folosite înregistrări video făcute de Clara Tolpiceanu, elevă la clasa de canto a doamnei profesoare Elena Botez (clasa a XI-a M), precum și desene realizate de elevii liceului.

Nu este lipsit de importanță faptul ca elevii premiați au locuit în familii franceze care aveau copii de aceeași vîrstă cu participanții la proiect; s-au creat astfel prietenii, relații care vor continua și după terminarea proiectului.

Invitație la lectură, festivalul a constituit o minunată ocazie de întîlnire a elevilor și profesorilor cu actori, scriitori, oameni de cultură și are ca produs final o pagină web - www.ewhum.org. - și o CARTE care va aduna toate producțiile participanților.

Întîlnirea cu poetul Dinu Flamand, poet, critic și traducător emigrat în Franța în 1989, înainte de căderea fostului regim, în prezent ziarist la secția română a postului Radio France Internationale, a fost o ocazie deosebită, mai ales pentru participanții români, de a-i asculta intervențiile despre "talentul de a fi cititor" și de a discuta despre ultimul său volum de versuri intitulat "Frigul intermediar".

Prezența notabilă a liceului nostru la acest festival nu este întîmplătoare întrucît în anul școlar 2006-2007 sînt în derulare patru proiecte europene, două Comenius, un Leonardo și un proiect realizat cu asociația "Les Compagnons Balladins" al cărei președinte este actorul francez Emilien Casali.

LECȚIE DE ISTORIE

Comuna Doljești- sat așezat pe albia rîului Siret, sat cu rezonanță istorică- satul în care ziua de 12 aprilie 2007 și-a îmbrăcat straie de sărbătoare.

Cercetările arheologice arată că așezarea datează dinaintea anului 1500- iar Ștefan cel Mare și Sfînt a fost pentru o zi motivația și liantul unei activități ce a promovat valori ale trecutului istoric, ale apartenenței localnicilor la o istorie pe cît de zbuciumată, pe atît de glorioasă, nelipsind tradițiile moștenite și conservate cu sfințenie de localnici.

Manifestările dedicate luptei de la Doljești și înscăunării lui Ștefan ca domn al Moldovei au reunit interesul și respectul unei numeroase asistențe, de la autorități locale, județene, parlamentari de Neamț etc.

Corelarea datelor istorice cu valori umane constituie o garanție, un simbol care se transmite din generație în generație.

Tineri și vîrstnici s-au unit în

dansuri- simbol, făcînd posibil transferul valorilor către generațiile viitoare.

În calitate de profesor de istorie menționez că pe Valea Siretului, la Doljești, Ștefan cel Mare a reușit să urce pe tronul Moldovei, lăsînd moștenire această bogăție care înseamnă iubire de neam și țară. Sîntem legitimați în rîndul țărilor europene de aceste tradiții și mărturii istorice.

La Doljești, ziua de 12 aprilie 2007 a fost o sărbătoare a oamenilor acestor locuri, a moldovenilor și a românilor, deopotrivă.

Prof. Viorica LUCESCU

LINIA ÎNTÎI

În ultimii 17 ani s-au perindat la cîrma Ministerului Educației nu mai puțin de șapte miniștri: Mihail Șora, Gheorghe Ștefan, Liviu Maior, Virgil Petrescu, Andrei Marga, Ecaterina Andronescu, Alexandru Athanasiu, ultimul în ordine cronologică fiind Mihail Hărdău iar noul venit, domnul inginer constructor, Adomniței.

Făcînd calcule matematice, constatăm că fiecare titular al portofoliului și-a exercitat prerogativele manageriale, în medie 2 ani și 3 luni, cu mențiunea că ultimul ocupant se află la începutul mandatului și nu este exclus să reconfirme și dumnealui, în viitorul apropiat, regula provizoratului în continuitate.

A vorbi de stabilitate- în acest context- e ca și cum am pomeni de funie în casa spînzuratului.

Dacă judecăm lucrurile cu luciditate, trebuie să admitem că fiecare ministru are nevoie de cel puțin un an pentru a se familiariza cu domeniul atît de complex și de agitat al învățămîntului românesc, pentru a studia legislația și a înțelege angrenajul didactic pentru a armoniza contrariile iar abia în al doilea an de mandat ministrul în exercițiu ar putea lua decizii judicioase, în perfectă cunoștință de cauză.

Stabilitatea, ca premisă a managementului coerent și eficace, nu este punctul tare nici al structurilor județene de coordonare, îndrumare și control.

Timpul trece foarte repede și de la acomodarea legislativă, omenească, profesională și unii și alții sînt puși brusc în situația de a lua decizii grele, cu impact specific și mediatic.

De la încremenirea în scaun, în epoca dictaturii, am trecut impetuos la schimbările din ce în ce mai dese, proprii perioadei postdecembriste

Prof. Valerian PERCĂ

PE CÎND UN MINISTER AL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI?

În perioada postdecembristă, titulatura ministerului care decide mersul școlii și învățămîntului din România s-a schimbat de mai multe ori, pe frontispiciul clădirii din strada Nuferilor, din București regăsindu-se triumfător și inutil "educația, cercetarea", mai nou și "tineretul". La noi, ministerele se scindează și se reunifică nu din necesități obiective, nu din rațiuni de eficiență, ci din capriciu politic, din directive politicianiste. Ca atare, s-a ajuns ca tocmai "școala", "învățămîntul"- adică ceea ce este esențialul, să lipsească din noua titulatură, să lipsească din strania titulatură a instituției care-i încurcă destinul.

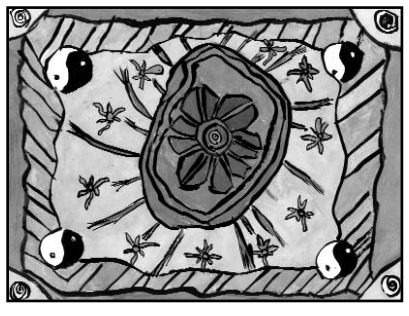

Cu puțin timp înainte de remanierile și de restructurarea administrativă a ministerelor, exista un minister al Tineretului și Sporturilor. Util sau inutil, sigur prost reprezentat la nivel decizional. După restructurare "sportul" a dispărut, dar a apărut iar "tineretul" care este transferat la "educație" mai mult ca afacere politică de familie. Este adevărat, noul ministru al învățămîntului reprezintă tineretul. Dacă ar fi să ne întrebăm despre care tineret e vorba, sperăm că cel cuprins în rețeaua de învățămînt, nu intră sub umbrela decizională a domniei sale, l-am pune în mare încurcătură pe tînărul domn ministru.

Nu ne rămîne decît să sperăm că o viitoare restructurare va corecta eroarea, readucînd în titulatura și preocupările ministrului esențialul: școala, învățămîntul.

Prof. Valerian PERCĂ

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

La T.T.- STĂRILE ALOTROPICE ALE SINGURĂTĂȚII

Sîmbătă, 3 martie 2007, Teatrul Tineretului a fost gazda recitalului actriței Alina Leonte, Silicon Valley de Saviana Stănescu, în regia Getei Potcoavă.

Despre Alina Leonte știm destul de puține lucruri, de „vină" fiind vîrsta actriței (s-a născut la Iași, la 1 ianuarie 1984). Alina are totuși la activ cîteva roluri interesante: Jill Tanner în Și fluturii sînt liberi de Leonard Gershe, Laura în Menajeria de sticlă de Tennessee Williams, Giacinta în Trilogia vilegiaturii de Carlo Goldoni, Regina în Ruy Blas de Victor Hugo, Agafia Tihonova în Căsătoria de Gogol, Femeia în Sonata fantomelor de A. Strimberg, Katerina Ivanovna în Frații Karamazov după F.M. Dostoievski, Sonia în Crimă și pedeapsă după F.M.Dostoievski, Nina Zarecinaia în Pescărușul de A.P.Cehov, Specialistul, Giură în Lady Thomson, tragedia unei tinereți de D. Kovacevici, Femeia necunoscută după Un caz clinic de D. Buzzati, Brigella în Familia Anticarului de Goldoni.

Cu foarte tînăra regizoare (încă studentă) Geta Potcoavă s-a mai întîlnit, jucînd un rol triplu (Țiganca, Cucoana fandosită, Mireasa) în piesa lui R. Țuculescu Ce dracu se întîmplă cu trenul ăsta?

Ar mai fi de adăugat că, din octombrie 2006, este actriță la Teatrul Tineretului.

Silicon Valley este un titlu derutant (și polemic) amintind de celebra concentrare de inteligență dintr-o cetate a științei americane (unde româna, chineza și hindi sînt limbi oficiale).

De fapt e vorba de o antinomie, **pentru că textul Savianei Stănescu spune altceva, pune accent pe sentiment, pe trecerea inexorabilă a timpului, pe primejdiile vîrstei de mijloc**.

Primul pariu al actriței: să asigure credibilitatea sentimentelor unei vîrste primejdioase, fixate, arbitrar sau nu, spre patruzeci de ani, în condițiile în care ea, actrița nu are decît douăzeci și trei de ani.

Inteligența și instinctul artistei au rezolvat exemplar problema, nu prin cosmetizări care s-ar fi dovedit inutile, ci prin intensitatea trăirilor, prin modul unic de a-și gestiona singurătatea.

De obicei e simplu (în literatură) ca o femeie, avînd cea mai veche profesiune din lume, să încerce să joace un rol de doamnă; mult mai rar e invers, înregistrîndu-se în acest sens doar cîteva texte importante, dintre care unul al lui Borges, trasformat și în scenariul unui film de succes.

Așadar, Adela (așa se numește personajul) vrea să practice „masajul erotic", vrea să uite că e singură, vrea să uite o recentă experiență erotică cu un medic, vrea să fie „încă tînără".

Prin jocul inspirat al artistei apar cîteva personaje credibile, clar conturate precum Jeni, Mircea, primul solicitant, al doilea solicitant, poștașul etc.

Impresionantă e candoarea personajului, schimbările bruște de ton și de ritm, jocul Alinei Leonte cu obiectele (scena în care cureaua devine o metaforă a amintirii este antologică), faptul că actrița evită, elegant și dezinvolt, atît vulgaritatea și chiar frivolitatea, cît și apropierile forțate de vîrsta reală a personajului.

Trasformarea monologului în dialog se face și cu ajutorul telefonului, o schemă verificată și de Cocteau în a sa, de neuitat, Voce umană.

Piesa e pînă la urmă tristă, chiar tragică: sînii, simbol al erotismului, al maternității și feminității sînt doar implanturi, gata să explodeze la propriu, devin balcoane și baloane, o impiedică pe eroină să doarmă sau să viseze.

Nimeni nu vine pînă la urmă: nici primul solicitant, nici doctorul Mircea, nici măcar Jeni, prospătă mireasă într-o Italie a tuturor promisiunilor și promiscuităților.

Alina Leonte trece firesc prin toate stările alotropice ale feminității și singurătății.

Un spectacol perfect pentru un turneu de succes. Chiar și în străinătate...

Teatrul Tineretului și-a propus, prin proiectele directorului general Liviu Timuș, redescoperirea și revigorarea unui gen aproape neglijat: recitalul actoricesc.

Știm că se află, în acest moment, în pregătire, alte cîteva recitaluri.

Dacă vor fi la nivelul acestuia, e un alt pariu cîștigat. Pentru că recitalul permite valorificarea deplină a unui actor, îi oferă Rolul mult visat, îi permite Marea Confruntare. Așteptăm cu încredere...

Lucian STROCHI

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PREUNIVERSITAR LA BANI MĂRUNȚI...

Atunci cînd se discută despre situația din învățămînt, interlocutorii sînt întotdeauna tentați să compare trecutul predecembrist cu prezentul. Și, evident, în viziunea lor, școala comunistă iese învingătoare. Mai nimeni nu se gîndește mai departe, nu încearcă să analizeze cauzele, ci dă un simplu verdict: învățămîntul nu mai este ceea ce a fost! Ori această afirmație relevă o gîndire abstractă, căci pînă la urmă, totul depinde de oamenii implicați, în acest caz de profesori și elevi. Cei care în ultimii 17 ani s-au schimbat și au fost schimbați de "revoluția" din jurul lor.

PROFESORUL DE IERI

Înainte de '89 o categorie precum toate celelalte: salariu suficient pentru un trai normal, într-o normalitate impusă. Intrisec nu există loc de mai bine, toate schimbările fiind efectuate de autorități, iar oamenii erau simpli spectatori ai transformării propriului destin. La nivelul subconștientului, majoritatea ajunsese să înțeleagă și să accepte faptul că depinde întru totul de sistem. Profesori buni sau incompetenți, cauzele trebuiau căutate la nivelul pregătirii și al personalității.

Dar, odată cu "libertatea" dobîndită peste noapte, lucrurile s-au schimbat. A mai apărut un factor determinant în comportamentul profesorului. Factorul economic, cel ce avea să schimbe radical calitatea predării și a evaluării din învățămîntul preuniversitar și nu numai.

"ACCESUL" LA LIBERTATE

După revoluția din decembrie, zi de zi, veniturile oamenilor scădeau, nu în cifre ci în putere de cumpărare. Creșterea salariilor bugetarilor era o simplă iluzie căci acestea nu țineau pasul cu inflația. În același timp apăreau noi companii private, noi profesii, pentru care nu existase o pregătire educațională concretă. Astfel, mulți oameni de calitate din învățămînt au ales să o ia de la început, migrînd spre o lume nouă, plină de oportunități. Au rămas cei dedicați profesiei, cei prea în vîrstă pentru a-și mai găsi un loc de muncă și, inevitabil, cei incompetenți, ori cu probleme grave de personalitate. Pentru tinerii absolvenți de facultate, profesoratul nu mai era o alternativă viabilă, din cauza salariului prea mic pentru un trai decent. Era cel mult o soluție de avarie, în caz că nu reușesc să se angajeze în altă parte. Așa încît a fi tînăr profesor echivala cu un eșec în viața profesională. Titularii care se pensionau erau înlocuiți de suplinitori, majoritatea fără o pregătire temeinică. Existau totuși oameni cu vocație care intrau în învățămînt, dar o bună parte din aceștia era "răpusă" de factorul economic sau de beneficiarii educației, elevii. Încet- încet, problemele din viața privată, generate de resursele insuficiente, au început să afecteze pe plan profesional chiar și pe cei mai buni dascăli. În timp ce lumea din jurul lor se schimba într-un ritm alert, ei se confruntau cu aceleași probleme legate de viața de zi cu zi ca și în perioada comunistă. Pentru ei și pentru o mare parte dintre români, revoluția nu a adus decît frustrări și speranțe deșarte. Căci puteau face orice, dar nu aveau cu ce... În timp ce pentru unii lucrurile aveau să se schimbe, situația profesorilor s-a perpetuat, timp de 17 ani, pînă în momentul de față.

POLITICA DIN ÎNVĂȚĂMÎNT

Renovarea școlilor, dotarea lor cu calculatoare, bani pentru material didactic. Investiții peste investiții care, în opinia guvernanților, vor crește calitatea "actului didactic". Tot în opinia lor, "mărirea salariilor din învățămînt nu este o prioritate". Multe promisiuni, puține dintre ele concretizate: guvernul "amenință" iarăși cu mărirea salariilor din educație cu 23%... probabil de teama protestelor. Nici pînă în momentul de față nu s-a înțeles că resursele umane sînt cele mai importante resurse și că investiția în acestea este practic o investiție în viitor. Evident că profesorii nu își vor face treaba mai bine peste noapte. Dar funcția de profesor va fi mai atrăgătoare și, implicit, cei ce vor ajunge să o ocupe vor fi mai bine pregătiți. De exemplu, în Germania și Japonia, învățămîntul este considerat pilonul de bază al societății și a fost finanțat ca atare de-a lungul deceniilor. Trebuie să fii răuvoitor pentru a nu observa legătura dintre o finanțare corectă a educației și productivitatea oamenilor din aceste țări. În concluzie, învățămîntul nu ar trebui sacrificat pentru finanțarea altor domenii, ci ar trebui să se facă sacrificii în favoarea lui. Dar politicile eficiente doar pe termen scurt sînt caracteristice acestei nații...

ELEVUL PRE ȘI POSTDECEMBRIST

Dacă înainte de '89, distracțiile facile însemnau cel mult să bați mingea pe stradă, să mergi la cinema ori să joci jocuri inventate, ei bine, după introducerea noilor tehnologii din Occident și apariția concurenței în alte domenii, metodele de petrecere a timpului s-au diversificat. Așa încît nici nu mai trebuie să ieși din casă pentru a vedea un film recent, pentru a te "juca" și nici măcar pentru a socializa. Din cauza acestor ispite, cu greu îți mai faci timp pentru a te plimba de exemplu, darămite pentru a învăța. Aparate destinate accesului la informație, computerul și televizorul au ajuns să fie folosite în mare parte pentru divertisment facil și, probabil, ocupă un loc fruntaș în petrecerea timpului adolescenților, alături de somn.

CONTEAZĂ CE DEȚII, NU CEEA CE ȘTII...

Nu este greu să constați că una dintre marile probleme ale românilor este lipsa de respect față de cei din jur și chiar față de sine. Din păcate, în vîrful scării de valori se află banii. Banii și avuția altora. Nu contează cine sînt, cît îi duce capul sau de unde au obiectele invidiei celor din jur. Contează că le au, deci sînt demni de respect. Dacă nu au muncit pentru ele cu atît mai bine. Aceeași mentalitate au moștenit-o și mulți dintre liceeni.

Există două categorii de elevi a căror viață orbitează în jurul "palpabilului", destul de greu de delimitat: cei care au și arată că au și cei care îi consideră modele și încearcă să le intre în grații, copiindu-i. Prin ce-și etalează primii statutul? Mașini cu mulți cai putere, haine scumpe idiferent de calitate, cele mai noi celulare, nopți în cluburi de fițe, în care nu contează cum te-ai simțit, ci că ai fost și ai lăsat o groază de bani. Și lista ar putea continua. Cei care îi imită se învîrt la rîndul lor în alte grupuri și transmit acestora, fără să-și dea seama, "învățăturile".

Dar cel mai important efect al respectului pentru bani este răsturnarea valorilor: dacă cei cu bani nu învață, înseamnă că nu este "cool" să înveți. Totuși, e bine să iei note mari atunci cînd te poți lăuda cum că de fapt n-ai știut nimic, ai copiat, ori ți-a- "suflat" X. Și mai apreciabil este să te lauzi că "am fost varză și am luat 3, mai am puțin și rămîn corigent, dar nu-i nimic, oi trece eu anul... cum am trecut și pînă acum".

Instinctul de turmă, frustrările și nevoia de a fi acceptat contribuie din plin la acest fenomen: fenomenul redefinirii normalității de către majoritate; este anormal și inutil să înveți.

REFERATELE- PRODUS AL LIPSEI DE INTERES

Introduse la început ca noutate importată din Vest, referatele ajung, încet dar sigur, o metodă de a fenta sistemul, practic un acord tacit între elev și profesor. Primul transferă referatul de pe internet, iar cel de-al doilea îi acordă o notă, probabil în funcție de numărul de pagini, fără a citi conținutul. Această metodă caracterizează perfect situația din învățămînt, în care dezintesersul elevilor dezarmează profesorii, în timp ce problemele celor din urmă afectează elevii. Așa că se ajunge la un armistițiu.

ȘI TOTUȘI...

Există elevi excepționali și profesori care pun suflet în ceea ce fac. Întotdeauna vor exista oameni însetați de cunoaștere și semeni de-ai lor care să îi ajute cu plăcere să înțeleagă misterele acestei lumi. Pînă la urmă, fiecare, din orice mediu ar proveni, are puterea de a-și decide singur soarta. Căci dacă nu vrei, nu înveți nici de la profesori, iar dacă vrei, poți învăța și de unul singur...

S.L.

TEATRUL DE JOACĂ SERIO(A)S(Ă)

În acest an, 2007, la 1 martie, s-au împlinit patru ani de cînd Biblioteca Județeană ,,G. T. Kirileanu" Neamț găzduiește cu generozitate, deși într-un spațiu mic, ceea ce poartă un nume sintagmatic - TEATRUL DE JOACĂ - nume care, în timp, a devenit emblematic, o adevărată firmă culturală, în spatele căreia trudesc benefic doi iubitori ai copiilor și, parcă, nedesprinși încă de copilărie, îndrăgostiți de teatru, pe care le place să îl ,,joace" la modul serios.

Am scris de mai multe ori despre Gheorghe Hibovski, cel care și-a pus priceperea și, în mod deosebit, talentul în slujba artei cuvîntului. Ne referim la poezie (este autorul cîtorva cărți), la teatru ca artă interpretativă (de cînd era ,,copil de trupă" la Teatrul Tineretului și pînă a devenit inițiatorul, mentorul și organizatorul Festivalului ,,Yorik" de la Piatra-Neamț, căruia, apoi, i-a dat drumul în lume), dar și la literatura dramatică (de-ar fi să amintim doar volumul ,,Descrieraţii" publicat în 2000, în care sînt cuprinse două piese: cea care dă titlul cărții și cea intitulată ,,Război la etajul doi - 181 de versuri zurlii pentru cinci copii").

În viața lui Gheorghe Hibovski, ca în viața oricărui artist autentic, au intervenit, de-a lungul anilor, multe și importante schimbări, de tot felul, dar cea mai benefică, sper să nu greșim, a fost întîlnirea cu Maria, astăzi cunoscută ca actrița, ca profesoara de actorie Maria Hibovski.

Împreună au pus la cale și au reușit, în cei patru ani care se vor împlini în prima zi a Mățișorului, să adauge buchetului de ,,servicii", puse la dispoziția locuitorilor din Piatra-Neamț de către prima bibliotecă din județ, o nouă ofertă ,,în toate anotimpurile pentru copiii de toate vîrstele: TEATRUL DE JOACĂ" - o modalitate inedită de atragere la lectură, la cultură și de ,,instigare" la comiterea actului creator.

Chiar din primul an, la mai puțin de trei luni (13 mai 2003), a avut loc primul spectacol, iar după alte cinci (octombrie 2003), s-a editat primul ,,Caiet de dramaturgie", urmat, anual, de numerele II și III.

Ca și precedentele, ,,Caietul de dramaturgie IV" conține piese de teatru scurt (,,Texte scrise de copii și transcrise de Gheorghe Hibovschi", după cum citim pe foaia de titlu a fiecărui caiet).

Cele șase piese de teatru incluse în prezentul ,,caiet" au ca autori cinci elevi din Piatra-Neamț: doi din ciclul primar (Alexandru Scurtu, clasa a III-a de la Școala Nr. 6, care semnează două texte: ,,Corbul trist" și ,,Weekend cu Cristofor Columb", și Andra Pușcalău, clasa a III-a de la Liceul Comercial ,,Spiru Haret", autoare a piesei ,,Dădaca"), unul din ciclul gimnazial (Andreea - Alina Ilisăi, clasa a VI-a Arte, de la Liceul de Artă ,,Victor Brauner" - ,,Refugiați pe pămînt") și doi din ciclul liceal (Teodora Crețu, clasa a X-a B de la Colegiul Național de Informatică, semnatara piesei ,,Surorile" și Alina Prepeliță, clasa a X-a E de la Liceul Pedagogic ,,Gheorghe Asachi" - ,,Dragostea învinge întotdeauna").

Cei doi pedagogi (nu sînt primul care îi etichetează, pe bună dreptate, cu acest atribut) țin seama și pun în valoare, atît în scris, cît și în jocul scenic (am văzut spectacolele lor și ale copiilor pe care-i îndrumă) elementele fantasticului juvenil, fanteziile și imaginația lor, rezonînd cu cele ale participanților la Teatrul de Joacă.

Dar ceea ce este vizibil cu ochiul liber în activitatea soților Gheorghe și Maria Hibovski, pe lîngă ineditul acesteia, e trăinicia cu care și-au păstrat tinerețea artistică și, mai ales, spiritul ludic. Știu să joace și să se joace, de mulți ani, cu toată seriozitatea, fără a îmbătrîni, fără a obosi, bucurînd cu talentul lor pe toți copiii, de la cei care încă nu au descoperit taina cetitului, la cei ajunși la senectute.

Constantin TOMȘA

UTOPIA CA REALITATE (V)

(urmare din numărul trecut)

"1984", pe lîngă similitudinile cu "Minunata lume nouă" a lui Huxley și "Călătoriile lui Gulliver" poate fi interpretată în ideea similitudinii "retroactive" cu "Procesul" lui Kafka, deoarece alegoria kafkiană primește, fără nici un dubiu, moștenirea utopiei negative: la Kafka, imaginea unei societăți fictive (atît fictive cît și îngrijorătoare în același timp) se intersectează cu mitul singurătății individuale. Nu este aceasta schema generală și în "1984"? Nu este Oceania o societate fictivă și îngrijorătoare, în care Absurdul devine un mod de viață? Nu este Winston Smith un Joseph K avant-la-lettre care luptă împotriva găurii negre a absurdității și injustiției? Și, dacă extindem comparația, putem spune că, în fond, "1984" poate fi interpretat ca o antologie kafkiană, pentru că nu numai "Procesul" se poate recunoaște în romanul lui Orwell, ci și "Castelul", "Verdictul" și mai ales "Metamorfoza" pentru Winston Smith (ca și Joseph K) este transformat într-o creatură sub-umană, la capătul unui "proces" absurd și dureros în care "verdictul" este: vinovat de a încerca să fie uman.

După ce am menționat mitul singurătății individuale, următorul pas ar fi să-i amintim pe Dostoievski și Beckett. Pe lîngă similitudinea dintre Marele Inchizitor al lui Dostoievski și O'Brien (cu diferențele deja menționate), putem recunoaște la Orwell același tratament tragic al ființei umane pe care îl găsim și la Dostoievski, pentru că romanul dostoievskian este romanul singurătății umane. El exprimă chinul, incoerența și anxietatea unui om singur care e forțat să înfrunte (ba mai mult, să accepte) o existență care nu-i mai aparține, care nu i-a fost destinată. Winston Smith este într-adevăr același om singur dostoievskian obligat să aibă de-a face cu o societate, ideologie, umanitate în care nu se simte confortabil și astfel devine un "străin" și este pedepsit. Atît Dostoievski cît și Orwell pun în mișcare cele mai intime, periculoase și înspăimîntătoare mecanisme ale minții și psihicului, dovedind faptul că noi toți aparținem unei rase chinuite și autodistructive.

În altă ordine de idei, Beckett se întîlnește cu Orwell în următorul sens: Beckett evocă o sub-unitate la fel ca Orwell, întregul simbolism este legat de ideea unui tip uman specific- ales dintr-o categorie dezumanizată și existența umană (în Beckett) este redusă la un permanent oftat auzit în întuneric- expresia schematică a unei întregi disperări omenești.

Aceeași proiecție pe jumătate utopică, pe jumătate distopică, o lume fantasmagorică se găsește și în romanul lui Herman Hesse "Jocul cu mărgelele de sticlă", despre care R.M. Alberes în "Istoria romanului modern" scrie că acest roman dramatizează întreaga societate; lumea romanului e una imaginară, un univers utopic în care atît viața socială, cît și cea individuală se revoltă, urmînd un model platonic și pitagoreic, matematic și muzical în același timp.

Fără a fi utopic sau distopic, romanul Margueritei Yourcenar, "Memoriile lui Hadrian" lansează o foarte rafinată psihologie a totalitarismului, a sclaviei spirituale de care sîntem foarte interesați, mai ales pentru că aceasta este exact ceea ce definește "1984" iar Winston Smith însuși este o victimă a unei asemenea implacabile sclavii spirituale. Protagonistul lui Yourcenar, Hadrian, își descrie spaima că această formă de sclavie nu va dispărea niciodată; putem spune că avem aici, în acest fragment, spaima de utopia negativă într-un cadru non-utopic: "Mă îndoiesc de faptul că toată filozofia lumii va reuși vreodată să abolească sclavia; cel mult, va reuși să-i schimbe numele. Îmi pot imagina forme de servitudine chiar mai rele decît ale noastre, mai înșelătoare: transformarea ființei umane în mașinării stupide, satisfăcute, plictisitoare, care se consideră libere, cînd, de fapt, sînt în sclavie, sau, cel mai rău, probabilitatea de a dezvolta în om o pasiune pentru muncă la fel de furioasă și destructivă ca pasiunea barbarilor pentru războaie, prin intermediul eliminării plăcerilor și emoțiilor omenești normale".

Ar trebui să recunoaștem cu ușurință aici, în spaimele lui Hadrian privind lumea ce va veni, distopiile existente la Huxley și Orwell, pentru că atît John cît și Winston Smith trăiesc, se mișcă, gîndesc și luptă în și împotriva unor lumi mult mai groaznice (decît cea descrisă de Hadrian) și, conform "profeției", nu reușesc să supraviețuiască și sînt înghițiți de Umbră.

Prof. Daniela Ioana NICOARĂ

EXERCIȚIU DE CHRISTOLOGIE HERMENEUTICĂ

Sf. Pavel este adesea considerat responsabil de aserțiunea explicită a unicității lui Iisus Hristos. Se presupune că dacă apostolul ar fi cunoscut bogatele tradiții mistice ale religiilor orientale, și-ar fi nuanțat afirmațiile radicale. Referindu-se la Sf. Ioan, observăm că unicitatea Lui Iisus Hristos este formulată în termeni de "Întrupare", dar aceasta este o modalitate mitică de a gîndi, ca și conceptul de "preexistență", de care este legată. Dar limbajul mitic ar trebui luat drept ceea ce este- "poezie și proză"- J. Hick și deci, înțeles nu literal, ci metaforic. Întruparea trebuie, în consecință, demitizată.

R. Bernhardt rezumă, afirmînd că textele nu sînt decrete de adevăruri eterne despre Dumnezeu în afara unei situații particulare, revelate prin Hristos în raport cu el însuși, ci mărturisiri despre El făcute de discipolii Săi și de adepți. Ele nu trebuie înțelese ca aserțiuni metafizice asupra unei fapte divine, ci ca expresia existenței unui angajament și a unei obligări de sine.

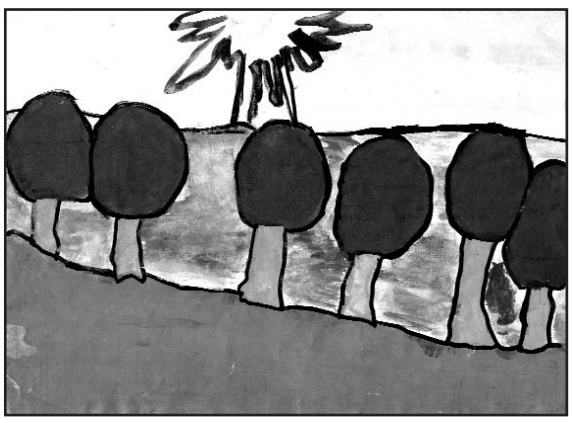

Asemenea declarații exprimă mai întîi profunzimea și seriozitatea relației personale cu Dumnezeu în fața amenințărilor exterioare. Așazisele pretenții ale Bibliei la absolutate sînt simple rugăciuni publice de credință, adresate opresorilor, ca și oprimaților, și, în final, Lui Dumnezeu Însuși. În termeni teologici, ele au caracterul confesiunii și al doxologiei. Oricine le ignoră fundamentul istoric, le generalizează și le utilizează pentru a condamna religiile necreștine, denaturează prin aceasta chiar caracterul lor original (sens= originar).

A susține unicitatea constitutivă ("constituie" are sens de "instituire") a Lui Iisus Hristos, cum pare a o cere tradiția creștină, nu înseamnă neapărat "a condamna" celelalte religii și "figurile lor salvatoare". Departe de a le contrazice, credința în Iisus Hristos cheamă la angajament la deschidere către pluralism.

Există diferite moduri în care neohinduismul tinde să-l interpreteze pe Iisus Hristos și distinge 6 modele de hristologie hindusă:

- Iisus al fericirilor
- Iisus al bhakti
- Iisus al filosofiei vedantine
- Iisus al filosofiei avatara
- Iisus yogi
- Iisus al misticii advaita.

Coranul și Islamul Îl înțeleg pe Iisus ca pe un profet mai mare decît Moise, dar inferior lui Mohamed, care este "pecetea profeților". Opiniile budiste referitoare la Iisus revelează pe Iisus "iluminatul" care este comparabil cu Buddha, iar în dezvoltările ulterioare din Mahayana, Iisus Hristos Bodhisattva.

R. Bernhardt observă că religiile profetice sînt mai înclinate către a avansa pretenții absolutiste decît sînt religiile mistice ale Orientului.

În timp ce pentru creștini persoana Cuvîntului întrupat are o importanță prioritară și în raport cu el, Cuvîntul lui Dumnezeu prin intermediul său, în Islam situația este inversă: Cuvîntul lui Dumnezeu conținut în Coran este fundamental, iar Mohamed este important în măsura în care el este canalul de comunicare al Cuvîntului etern al lui Dumnezeu, mesagerul. Islamul găsește că "Înscrisul celest" original dat oamenilor la Creație, proclamat de Torah-ul evreiesc și de Evanghelia creștină, deformat succesiv de către adepții lui, este restaurat (reinstituit) în puritatea sa originară de către Coran. Pretențiile de universalitate inclusivă nu lipsesc nici din hinduismul clasic. Bhavagad- Gita, cea mai răspîndită carte a bhakti hinduse, este un exemplu și pare certă în a-l prezenta pe Krishna ca salvator/ mîntuitor universal al celor care, din ignoranță, dar în sinceritatea inimii lor, adoră alți zei și le oferă sacrificii?

Privitor la budism, o paralelă frapantă poate fi stabilită între Iisus Hristos și Gautama- Buddha și din mai multe puncte de vedere. Așa cum credința creștină l-a numit pe Iisus "cel uns" (Khristos), tradiția budistă l-a onorat pe Guatama cu titlul de "luminat" (iluminat). O tradiție a evoluat de la Yeshua din istorie la Hristos din credință, alta de la Guatama (Shakyamuni) din istorie la Buddha (Amida) din credință. În ambele cazuri tradițiile religioase care au rezultat și-au luat numele după titlul oferit fondatorului. Totuși, dacă Guatama istoric este "salvator", este datorită faptului că e "luminat", exemplul și învățătura lui arătînd celorlalți calea spre libertate/ eliberare (cel ce arată calea, transmite mesajul).

Conform surselor creștine, Iisus istoric este "calea" și Mîntuitorul universal. Este și "calea", și mesajul. Guatama predică un mesaj de eliberare (dharma), tot așa cum Iisus predică Vestea cea Nouă a Regatului lui Dumnezeu. Guatama o făcea cu autoritatea unei experiențe religioase excepționale (nirvana), iar autoritatea lui Iisus decurgea din experiența lui Dumnezeu ca Abba, în sensul de "experimentul"/ "experimentarea"/ experierea. Cele două tradiții au recurs la un același model de coborîre (descindere) divină în umanitate.

Capacitatea religiei de integrare a unei persoane, toleranța sa și universalitatea orizontului său sînt semne de maturitate religioasă și ocazionează astfel pretenția de superioritate. Astfel, budismul avansează o pretenție de superioritate inclusivă asemănătoare celei a hinduismului.

În concluzie, Bernhardt nu este de acord cu verdictul categoric conform căruia toate religiile se consideră "unice" și "universale": religiile profetice, în forma exclusivă, religiile mistice ale Orientului în formă inclusivă. Ceea ce este adevărat este că fiecare dintre cele trei religii monoteiste au un fundament absolut de credință la care nu vor renunța, pentru că acest fundament le asigură identitatea.

Prof. masterand Dumitrița VASILCA

Revista presei literare

"SÎNT UN CITITOR MISTIFICAT ȘI PĂCĂLIT DE CRITICII LITERARI"

O interesantă dezbatere despre proza actuală publică revista brașoveană ASTRA, nr. 5/2007, sub genericul "Experiment și/sau poveste în proza română actuală", la care participă scriitorii Caius Dobrescu, Gabriela Adameșteanu, Mircea Martin, Ion Pop, Cornel Ungureanu și Alexandru Mușina. Iată ce răspunde ultimul dintre ei: "Vorbesc în calitatea mea de cititor, care cititor este, în ultimii 15 ani, permanent mistificat și păcălit de criticii literari, de universitari. (...) Există scriitori care scriu cu picioarele, îngrozitor de prost, dar ni se explică că au "story", adică au istorie, au poveste. Există și alți scriitori care nu sînt în stare să construiască un "story", dar ni se spune că sînt experimentali. (...) Partea cea mai proastă este că în universități, bieții studenți sînt obligați să analizeze romane care sînt scrise direct pentru filologi".

"UN CRITIC IMPORTANT ESTE TRANȘANT ÎN OPINIILE SALE"

Tot despre criticii literari vorbește, de data aceasta chiar unul dintre ei, important, Romul Munteanu, în revista LUCEAFĂRUL nr. 15/2007, la rubrica sa "Texte dictate" (pentru cititorii care nu știu, ilustrul critic literar a orbit în ultimii ani): "După cîte știu, sînt puțini oamenii care citesc cărțile literare cu indiferență. Aproape fiecare individ are o motivație a actului de cultură. Pentru critici, atitudinea în fața operelor literare este esențială. Chiar și acei critici ce se mulțumesc cu motivații impresioniste strict subiective nu pot evita judecățile de valoare. (...) Un critic este important și credibil cu cît este mai tranșant în exprimarea opiniilor sale. Faptul acesta este însă mai puțin evident în critica noastră actuală. Cei mai mulți critici se mulțumesc să judece operele bune și să le caute motivația adecvată".

"TEATRUL ROMÂNESC ESTE ÎNTR-O GROAPĂ" (SORIN MILITARU)

În ultimul număr al revistei "SUPLIMENTUL DE CULTURĂ" (nr. 124/2007), regizorul Sorin Militaru răspunde întrebărilor provocatoare ale Mihaelei Michailov. Iată ce afirmă el despre teatrul românesc: "Teatrul, în momentul ăsta, are la bază un sistem defect, un sistem hibrid. Vrem să facem teatru ca în Occident, dar, de fapt, el funcționează după legi total aiurea. Nu au loc reforme. Teatrul românesc e într-o groapă, nu mai are miză. La toate festivalurile sînt aceleași spectacole, aceiași oameni iau premii. Teatrul românesc e în degringoladă și eu o spun din interior". Mai aflăm din interviu: "Lucrez acum la Piatra Neamț și sper că teatrul de acolo va reuși să capete prestanța pe care a avut-o. (...) Miza nu mai e în teatrele din București. Actorii sînt implicați în prea multe și e de înțeles. Spectacolele bune au însă nevoie și de actori buni".

"CENZORII TE CITEAU CU OCHII ÎN PAISPE" (MAGDA URSACHE)

În articolul "Cercurile cenzurii" din revista "CONTEMPORANUL", prozatoarea Magda Ursachi, unul din autorii interziși înainte de 1989, scrie despre cenzura din acei ani: "Nu știu dacă putea fi păcălită cenzura literară (cenzorii te citeau cu ochii în paișpe; funcțiile bine răsplătite trebuiau păstrate) dar puteai să refuzi, cu atît mai mult cu cît, în ultimii ani ceaușiști, cenzura ajunsese la forme aberante. Titlul lui Lucian Vasiliu "Să fugim împreună" a fost schimbat cu "Să alergăm împreună". Unui editor, titlul poetului Nicolae Sava, "Privighetoarea arsă", i s-a părut înacceptabil. A apărut modificat: "Privighetoarea", Junimea, 1989. Același editor îi cerea lui Petru Ursache să introducă un motto din... Ceaușescu, la cartea lui, "Maiorescu, esteticianul". Autorul, care nu-i slab de înger, a replicat: "Dacă-mi arăți unde a scris tovarășu' despre Maiorescu, da, sînt de acord".

OCHELARIST

CONSTANTIN RĂDULESCU- MOTRU, PEDAGOGUL

S-a împlinit o jumătate de veac de la moartea- 6 martie 1957- uneia dintre personalitățile energetice fondatoare ale culturii moderne românești- Constantin Rădulescu- Motru, profesor de filosofie, psihologie, estetică și etică al Universității București, timp de 45 de ani (1897- 1942). Născut la 2/15 februarie 1868, în com. Butoești, jud. Mehedinți, a studiat dreptul și filosofia la București, avîndu-l ca maestru preferat pe Titu Maiorescu. Și-a perfecționat studiile (1889- 1893) la Paris. Heidelberg și Leipzig- unde și-a luat doctoratul în filosofie cu Wilhelm Wundt.

"Patriarhul filosofiei românești", prin care preocupările filosofice și-au dobîndit drept de cetățenie în patria noastră și-n cultura noastră" (D.D. Roșca), a creat o operă vastă, în dialog și integrată sincronic în cultura europeană. Întreaga-i operă: filosofică, psihologică, sociologică, antropologică, etnologică, politică și literară (a creat piese de teatru) este străbătută constant de un spirit și de o finalitate pedagogică. Revista noastră, "Apostolul", îi aduce prinosul de recunoștință pentru aportul la personalizarea pedagogiei românești și pentru contribuția la formarea a numeroși profesori nemțeni (Virgil Dobrescu, Ioan Drăgan, V. Chirițescu ș.a.)

Deși n-a scris lucrări speciale de pedagogie, probleme școlare, îndeosebi ale școlii sătești, ale finalității învățămîntului au fost

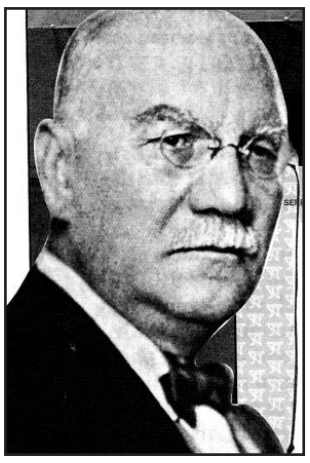

exprimate frecvent în scrierile sale. Lucrarea "Vocația, factor hotărîtor în cultura popoarelor" (1932) conține substanțialul capitol "Pedagogia vocației". În volumul antologic "Personalismul energetic în alte scrieri", Ed. Eminescu, 1984, Buc. C XXXVI+ 806 p, întocmit de Gh. Al. Cazan, capitolul "Pedagogia vocației" e de la pg. 709 la pg. 723. În acest volum găsim și conferința "Școala practică și democrația", ținută la Alba Iulia în 29.08.1929 la Congresul Asociației Învățătorilor din Ardeal, p. 774- 783.

C. Rădulescu- Motru și-a făcut cunoscute gîndul și fapta pedagogică prin conferințe la radio, adresate deopotrivă educatorilor (părinți și cadre didactice) și elevilor. Unele dintre aceste conferințe au fost strînse de Marin Diaconu în volumul "Caracter și destin. Conferințe la radio 1930-1943", Ed. Casa Radio, Buc. 2003, 503 p.

Consemnăm cîteva titluri cu conținut pedagogic, de mare interes: Pedagogia socială și vocația; Psihologia copilăriei și vocațiunea; Școala satului; Psihologia examenului; Fișa individualității școlarului; Educația educatorilor; Filosofia în învățămîntul secundar; Educația în scop practic etc. Observăm că elemente de anticipație conținute de acestea fac să fie actuale, și azi și mîine.. De pildă, despre copilărie el spune că "este leagănul sufletesc al omului... este pregătirea sociabilității omului. (...) Ea reprezintă nu pe un om redus la miniatură, ci un tip de om, cu caracter și legi proprii. Copilul este un organism pe care trebuie să-l înțelegi din structura totalității sale (p. 102). ... să nu ne pripim cu alegerea copiilor în vederea vocațiilor lor viitoare. Copilul vine pe lume cu aptitudini individuale; nu vine cu o vocație. Vocația iese din îmbinarea aptitudinilor sale individuale la o finalitate socială... pusă în serviciul idealului (p. 103). ... în Republica Sovietelor Ruse, autonomia copilului față de ideal este distrusă; ... idealul este stereotipat... o îndrumare la sălbăticie" (p. 105- 106).

Despre Românism ne spune că "nu este decît o denumire pentru interesele naționale românești" (p. 255). "Datoria oricărui român este să se identifice întru totul cu interesele națiunii române" (p. 257)

"Românismul" său i-a determinat pe comuniști ca în 1949, cînd avea 81 de ani, să-l condamne la moarte prin înfometare. Averea i-a fost confiscată, pensia anulată, fiica, Margareta Jiroveanu (nu, Giroveanu), epurată și condamnată să depună munci de servitoare ca să-și crească băiatul, ginerele, în temniță, eventualii binevoitori, urmăriți, amenințați și chiar- uniiînchiși. Executarea sentinței a fost amînată sinedie, datorită unor medici, în frunte cu C. Parhon, care l-au ținut timp de 6 ani internat, mutîndu-l din secție în secție și din spital în spital, pînă cînd a murit la 92 de ani, în Spitalul de Geriatrie, nu de foame, doar îngrijorat de soarta Țării sale.Menționăm că azi, singurul exeget al operei sale este nemțeanul C. Schifirneț, născut în com. Bahna. A publicat monografia "C. Rădulescu- Motru. Viața și faptele sale", la Ed. Albatros, în 3 volume, însumînd peste 2500 de pagini. Cinste școlilor nemțene prin care a trecut și știut să-i dea educație!

Prof. Traian CICOARE

Urme adînci ale durerii din răsărit (*)

Este cunoscut faptul că, printre multe alte nenorociri, comunismul a afectat grav cultura și ființa națională. În încercarea de a imita modelul sovietic, mulți autori, trecuți în slujba culturii comuniste au încercat rescrierea valorilor tradiționale ale culturii naționale sub lozinca demagogică a marxism-leninismului. În slujba noii puteri, din convingere sau pentru a supraviețui, ei au modificat, cu bună știință istoria țării și au fetișizat, în literatură și artă, chipul „clasei muncitoare". Intelectualitatea a fost lovită de un nou val de represiune. Mulți profesori au fost înlăturați din instituțiile de învățămînt în baza unor acuzații false, chiar imaginare, din simplul motiv că nu au acceptat mascarada ce se implementa. Discipline care aduseseră altădată faima științei românești au fost practic etichetate drept „burgheze": teologia, filozofia, sociologia și au fost practic desființate. Mulți tineri dornici să urmeze o școală și o carieră în adevărata slujbă societății românești au fost practic distruși fizic și psihic în închisorile comuniste.

Într-un asemenea context a copilărit și a urmat studiile și distinsul profesor **Dragomir Oprea**, care scrie o pagină de tulburătoare, dar reală „istorie trăită" în cartea **„Durerea vine de la răsărit"**, apărută la **Editura Crigarux, Piatra - Neamț, 2006**. Născut în 1943 în Vrancea, autorul a urmat Facultatea de Istorie - Filozofie din cadrul Universității „Al. I. Cuza" Iași, iar de la absolvirea ei, în 1966, și pînă în 2005, a funcționat ca profesor la Liceul din Bicaz, unde a îndeplinit și funcția de director, în perioada 1987 - 2005.

Cele douăsprezece capitole ale lucrării, cu titluri mai mult decît relevante (Tăvălugul bolșevic, Necazuri mari la vremuri grele, Obsedantul deceniu, Colectivizarea, Revolta, Osînda, Împlinire și durere, Acumulări și speranțe, Amintiri din infern, Învierea, Iluzii sfărmate, Rătăcitor în calea destinului), constituie un adevărat prilej de meditație și reflecție pentru tinerii care cunosc perioada comunistă doar din cărțile de istorie și din povestirile înaintașilor ce au trăit acele vremuri grele și tulburi.

Lucrarea expune drama familiei Oprea din momentul în care regimul sovietic a început să dicteze soarta României, dramă ce a lăsat adînci urme în istoria acestei familii. Despărțirea de casa părintească, cursurile liceale și facultatea sînt intercalate cu drama pe plan personal și cu toate încercările organelor represive de a bloca avîntul tînărului Dragomir Oprea, tînăr care trăiește cele mai groaznice momente din viață (arestarea fratelui, moartea tatălui, excluderea de la catedră a celor mai valoroși dascăli pe care i-a avut drept model intelectual și moral în liceu și la universitate etc.).

Drama colectivizării străbate întreaga lucrare a domnului Dragomir Oprea, de la prezentarea obsesivă de către sistemul comunist a colosalului „avantaj" al intrării țăranilor ruși în colhozuri ilustrat zilnic la școală prin poezii și cîntece: „De la frați din răsărit, bate badea drum iubit,/ C-a fost badea delegat și se-ntoarce acum în sat/ Și badea ne povestește fericirea cum mai crește/În colhozurile mari ce mai crasnîi proletari", pînă la crimele și distrugerile familiilor de la sate. Faptul că tatăl său s-a opus cu demnitate distrugerii familiei și satului natal prin procesul de colectivizare, va constitui motivul principal pentru care gherila comunistă, prin sistemul foarte bine pus la punct al securității, va urmări pas cu pas pe fiecare membru al familiei intervenind spre a tăia avîntul fiecăruia în ceea ce privește realizarea profesională. Cu toate acestea, Dumnezeu le-a dat tăria să treacă prin momentele greu de imaginat, momente descrise cu lux de amănunte în cuprinsul cărții.

Recomand cartea tuturor celor interesați de istoria reală, trăită a poporului nostru sub jugul comunisto - sovietic pe care, din nefericire, unii (știm noi cine) în mod cu totul paradoxal încă îl mai regretă.

Drd. MIHAI FLOROAIA - ISJ Neamț

(*) Dragomir Oprea: "Durerea vine de la răsărit", Ed. Crigarux, Piatra Neamț 2006.

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

APRILIE 2007

În numerele anterioare au fost semnalate următoarele aniversări: Al. Phillipide, 1/1900; Valerian Stupcanu, 1,1908; Florin Florescu, 1/1944; Cătălin Stupcanu, 2/1938; Virgil Dobrescu, 3/1893; C. Mitrea, 4/1937; Daniel Corbu, 7/1956; Ilie Cleopa, 10/1912; Natalia Jitaru, 11/1907; Diana Vasilca, 11/1962; Viorel Buruiană, 12/1952; Tereza Stratilescu, 13/1862; D.M. Borș, 13/1938; Veronica Lazu, 14/1928; Emil Creangă, 14/1952; Gh. Boris Lungu, 15/1937; Gh. Grigorescu, 17/1935; Calistrat Hogaș, 18/1847; C.G. Popescu, 18/1904; Veronica Micle, 22/1850; Gh. Diaconu, 22/1944; Gh. Sofronie, 23/1901; Gh. Tănasă, 23/1937; Gh. Dumitroaia, 23/1949; Gh. Tomulescu, 26/1895.

- Și comemorările: 2/1974, Avram Ștefan; 4/1909, Elena Cuza; 5/1912 Leon Scully; 12/1990, D. Roșca; 17/1926, Simion T. Kirileanu; 19/1976, Sidonia Hogaș; 21/1882, Vasile Conta; 29/1975, Iuliu Nițulescu.
- 4/1885, n. la Roman, profesorul de istorie Aurel Metroniu, colaborator la Neamul Românesc, Semănătorul, Drum drept etc, autor de volume; mort eroic la Mărășești, în 1917.
- 5/1882 (acum 125 de ani), n. la Roman, talentata profesoară de desen, Maria S. Pallade, decedată la București în 1957 (acum 50 de ani).
- 9- 13/2007, se desfășoară la Craiova, Olimpiada Națională de Istorie, la care participă și 7 elevi nemțeni.
- 17/1942, n. la Pîngărați- Neamț, profesorul de lb. română la Bacău, Victor Mitocaru, publicist.
- 18/1992- CCD Neamț a organizat, la P. Neamț, Simpozionul Național Mircea Eliade (la 85 de ani de la naștere, 9 martie 1907). Acum, în Anul Internațional Mircea Eliade, la Centenarul Nașterii, să ne amintim că au venit la P. Neamț profesori universitari de la Iași: Teodor Dima, Petre Dumitrescu, Ștefan Afloroaei, Ion Rotaru, Tudor Ghideanu, Radu Negru și de la Universitatea Baia Mare, prof. V. Latiș.
- 21/1992, s-a pus o placă memorială pe clădirea Casei Memoriale a marelui pedagog și filosof de la Ghindăoani, Vasile Conta. Acum se împlinesc 125 de ani de la nașterea lui (21.04.1882).
- 25/2002, CCD Neamț a organizat Colocviul "Calistrat Hogaș (1847- 1917) la 155 de ani de la naștere și 85 de ani de la moarte. Au contribuit profesorii: Elena Botez- Butnariu, Sofia Burculeț, Ilona Michiu, înv. Maria Bulache și, pe atunci, elevele Cristina Bodianu și Anda Munteanu, de la Liceul Calistrat Hogaș. Manifestarea, inițiată de directoarea CCD Cristina Bălănescu și bibliotecara Ana Macovei a avut ca moderator pe prof. Dan Agrigoroae.

Prof. Traian CICOARE

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

ROMÂNII ȘI TRANSNISTRIA (II)

Un capitol aparte îl constituie emigrarea în Rusia, în 1711, a lui Dimitrie Cantemir, după deznodămîntul dezastruos al bătăliei de la Stănilești pe Prut. El a fost "însoțit de 448 de nobili și circa 4000 de țărani, negustori și burghezi". Unii dintre ei, cum a fost cazul lui Dimitrie însuși, și al fiului său Antioh, al lui Mihai Herescu, au jucat un rol important în cultura rusă. Masa de oameni mărunți și fără grade (sociale- n.n.) s-a deznaționalizat și a lăsat prea puține urme. După anexarea de către Rusia, în 1812, a teritoriului dintre Prut și Nistru (vremelnic revenit la România: 1918- 1940, 1941- 1944- n.n.) impropriu numit Basarabia, "deplasarea" (foarte rar benevolă) românilor în interiorul imperiului s-a intensificat. Emigrarea în Caucaz, în regiunea Kutaysi, datează din anul 1896. În perioada contemporană se înregistrează în special "transferul a mii de familii românești pe pămînturile nedesțelenite din Asia centrală a Rusiei. Erau și în această zonă loc de "români buni de lucru", dar și de deznaționalizarea lor urmărită diabolic de autoritățile ruse de ieri și de azi. Și pentru ruși și pentru alte neamuri "hrăpărețe" a rămas pentru ei "o enigmă și un miracol istoric: poporul român" cum sugestiv este intitulată cartea istoricului nostru G.I. Brătianu. Și va rămîne pe mai departe!

Revenind la documentele de arhivă locale, alte informații din presa și memorialistica timpului, "românii transnistreni", cum mai sînt cunoscuți în istorie, așezați în stînga Nistrului, numărau "circa 600.000 suflete", în perioada deceniului al treilea și al patrulea din veacul XX, fiind "răspîndiți pînă în Crimeea și Caucaz". Nu întîmplător, la 150 km dincolo de Nistru, în dreptul Cernăuților, era însemnat pe "harta Rusiei Sovietice" numele românesc al satului Glodoși, reprezentînd "surplusul marginii răsăritene a neamului nostru", revărsat-dacă folosim informațiile istorice- "începînd încă cu vremile descălecării".

Legăturile comerciale și politice de mai tîrziu ale Moldovei cu "hatmanii ucraineni, cu țarii moscoviți ori cu genovezii Caffei", au făcut ca "acest curent de trecere dincolo de Nistru a moldovenilor să fie mereu și intens continuat". Boierii moldoveni- inclusiv domnitori (D. Cantemir- n.n.), "care dobîndiseră moșii în Rusia Țaristă", au adus cu ei țărani din dreapta rîului amintit, iar "vestita cărăușie moldovenească, dintre Moldova și Crimeea, făcea ca mulți dintre aceștia să se stabilească în aceste locuri", ne spun documentele menționate. Pînă în jurul anului 1600, unul din cele mai cunoscute "șleahuri", care tăiau cîmpiile pustii ale Rusiei sudice se numea "Șleahul Moldovenesc". Creșterea populației românești în această zonă rusească este legată și de luarea în robie a multor români de către tătari și ruși. Se spune că "însuși domnul Moldovei, Duca Vodă (Duca Gheorghe III amintit- n.n.), din a II-a jumătate a veculuI XVII se gîndise să-și mute reședința peste Nistru". (??)

De fapt, începînd cu veacul XVIII și biserica va căuta să strîngă legăturile dintre românii de pe ambele maluri ale Nistrului. Mitropoliți de-ai noștri trec în Transnistria ridicîndu-se numeroase biserici "sub binecuvîntarea lor". Demn de relevat este și faptul că românii erau așezați la "contactul dintre cîmpie și pădure, în general în locurile cele mai potrivite și rodnice din această perioadă istorică, ceea ce poate dovedi că la venirea lor aici au găsit multe locuri pustii, așezîndu-se unde au dorit și fără să deranjeze alte populații, fiind totodată un beneficiu pentru statul respectiv, cel puțin din punct de vedere economic (cel țarist- n.n.)"

Documentele nemțene menționează de asemenea că la începutul deceniului al treilea din secolul XX, "credințele, obiceiurile, portul sînt aceleași ca și la noi", iar "toate cînticile încep cu "frunză verde". Cum vor mai "începe" acum în această zonă? Credem că, în mare parte, se mai păstrează tradiția românească în satele locuite de aceștia. Majoritatea, conform informațiilor documentare, se ocupau cu agricultura, dar "destui au intrat și ca lucrători în fabrici și mine unde-s exploatați neomenește (e vorba de sfîrșitul sec. al XIX-lea și primele decenii ale celui următor - n.n.)

Se mai consemna că "cei de jos" (săracii - n.n.) erau ținuți într-o ignoranță completă; doar "5- 6 la sută știind a scrie și citi", iar cei care "plecau la școli înainte erau atrași în lumea rusească", cum de altfel s-a întîmplat și în Basarabia pînă la Marea Unire din 1918, timp de 106 ani: 1812- 1918. După "acest act măreț și unic în istoria neamului românesc, cînd s-a înfăptuit România Mare, glasurile răzlețe ale intelectualilor de peste Nistru cer ajutor de dincoace pentru școală și biserică".

Prof. Gheorghe RADU

LECȚII DE VIAȚĂ

Motto: „Să privim viața ca niște învingători!"
(Paolo Coelho)

Cu toate necazurile unei societăți mult prea încercate, din nefericire cu (in)conștiente ka(r)mikazice implicări ale celor ce ar trebui s-o ducă spre liniște, spre afirmarea valorilor nesufocate, încă mai există dascăli magicieni ce-i fac pe elevi să caute doar rostul scolii. Este cazul celor de la Școala S.A.M. Vînători Neamț, despre care voi vorbi în rîndurile ce urmează.

Există mai multe sensuri ale tipurilor de educație formală, nonformală și informală. Din perspectiva activităților de învățare pe care le angajează educația permanentă, precum și a modalității de finalizare a cursurilor tipul de educație formală este definit ca activitate desfășurată în instituții specializate (grădinițe, școli, universități, centre de formare), conform unui curriculum oficial care se finalizează cu dobîndirea de certificate sau de diplome. Orice activitate educațională care nu este apreciată prin diplome sau prin certificate, chiar dacă se desfășoară în instituții specializate, este denumită educație nonformală.

Educația informală este asimilată de alți autori cu educația nonformală descrisă mai sus, iar pentru educația informală (în sensul de asemenea menționat) se vehiculează termenul de educație incidentală.

Articularea celor trei tipuri de educație este fundamentală în antrenarea și dezvoltarea aptitudinilor, iar trecerea la o societate educațională determină din ce mai activ o nouă redistribuire a resurselor alocate educației, activității aducătoare de venituri și a timpului liber. După un studiu realizat în cadrul Programului de Reformă a învățămîntului superior din România, 1998, dacă funcțiile tradiționale ale instituțiilor educative erau, pînă acum, formarea competențelor de bază, socializarea, pregătirea pentru viața activă, selecția și emanciparea socială și culturală, în viitor, ele vor trebui reconsiderate deoarece:Trunchiul comun de competențe de bază (cunoștințe, deprinderi, atitudini și valori) nu mai poate fi garantat pe toată durata vieții, printr-o instruire minimală; Competențele se depreciază rapid, datorită evoluției cunoașterii, a tehnologiilor și organizării social-politice; Socializarea exclusiv prin educație formală are limite importante; se vorbește astăzi de „socializare secundară", realizată prin interacțiunea școlii cu alte medii educative; Formarea profesională inițială este într-un decalaj continuu față de evoluția pieței muncii, ea putînd fi susținută printr-un „Lifelong learning"; Metoda de selecție culturală și socială bazată exclusiv pe performanțe academice a devenit discutabilă; s-a constatat că viața activă are alte exigențe și, de multe ori, testele de evaluare folosite în școli și universități nu sînt relevante pentru reușita socială și profesională (discutabile ar fi și cele aplicate pentru titularizarea și transferarea cadrelor didactice din învățămîntul postuniversitar); Dată fiind oferta largă de exprimare și manifestare a libertăților individuale pe care le oferă societatea civilă (media, viața asociativă, sindicate, grupuri de interes, comunicarea electronică), acțiunea școlii este mai limitată decît în perioada în care aceste instituții dețineau monopolul educației (de exemplu, în sec. XVIII-XIX).

Performanța școlară tradițională, axată pe volumul și precizia cunoștințelor însușite în școală și demonstrate în contexte competiționale mai mult sau mai puțin algoritmizate, de tipul olimpiadelor, pare adecvată provocărilor anunțate de aceste evoluții. Evaluarea capacităților ar trebui să aibă loc, alături de modalitățile consacrate, prin contextualizare în viața reală, în special prin referire la capacitatea de valorificare a experienței educaționale informale.

Prof. Niculina NIȚĂ-
inspector mentor la ISJ Neamț

DRAG DE ȘCOALĂ

Șanse egale pentru copiii rromi, prin educație, reprezintă un spațiu care este, concomitent, al schimbării individuale, mai ales al schimbării organizaționale.

Astfel de oază de multiculturalitate am avut plăcerea să descopăr într-o școală aflată undeva lîngă satul lui Creangă, în comuna Vînători. La clasele din învățămîntul primar sînt înscriși și frecventează cursurile copii rromi, care, asemenea colegilor lor, dimineață de dimineață, așteaptă cu nerăbdare ca doamna

învătătoare să deschidă „ cutia magică" a cunoașterii. Cei mai mici, din clasa I, lucrau la calculator. Învățau să scrie propoziții simple, cum ar fi: „ Îmi place la școală!". I-am întrebat pe cei care apartineau minorității vizibile, dacă înțeleg mesajul și dacă ceea ce scriseseră este adevărat. M-au privit nedumeriți , cu ochii lor mari și negri, și , în loc de raspuns, mi-au arătat alte „ opere": mici compoziții, desene ce reprezentau familia lor, școala, flori, fluturi. Sigur că le place la școală, ceilalți copii se joacă în pauze cu ei, doamna învățătoare este tînără, frumoasă, i-a invățat o grămadă de lucruri, le citește povești , așa că abia așteaptă să înceapă o nouă zi. Astăzi, însă, au avut ghinion: au pierdut „school-bus-ul" și nu ar mai fi reușit să ajungă la ore. Așa că au fost nevoiți să aplice planul B: să vină la cursuri cu....taxiul.

Prof. Maria CREȚU-
inspector mentor
la ISJ Neamț

ARBORELE - MIT ȘI ADEVĂR

Giambattisto Vico, gînditor al sec. XVIII, făcînd referire la relația Omului cu Pădurea spune: „Lucrurile s-au petrecut în felul următor: întîi au fost pădurile, apoi colibele, satele, orașele și în cele din urmă academiile savante".

Dar gîndirea oamenilor legată de natură și pădure în general nu a fost unanimă și de cele mai multe ori nefavorabilă celei din urmă. Biblia nu este lipsită de echivoc în această privință. Ea ne arată că Moise a ordonat credincioșilor săi să ardă crîngurile sfinte venerate de păgîni și să darîme stîlpii de lemn ce reprezentau Arborele Vieții, altarul esențial. La fel a procedat și Charle Magne cînd a distrus Irminsul la saxonii „păgîni", fiindu-i necesari trei decenii pentru a impune Crucea. Însă, pentru „păgîni", zeii au continuat să trăiască în pădure, întruchipîndu-se în fiecare arbore, dînd de înțeles că atîta vreme cît va mai rămîne un singur arbore în picioare, divinitatea este prezentă.

Biserica Evului Mediu s-a văzut confruntată cu o dilemă esențială: cum se poate lupta împotriva păgînismului care percepea Divinitatea ca fiind prezentă pretutindeni în jur, în natură? Să fie oare despădurirea soluția radicală pentru atragerea păgînilor la creștinism?

Marile defrisări declanșate de călugări în sec. XVII - XVIII urmărea pe lîngă extinderea suprafețelor cultivabile și „curățirea" acestei lumi exterioare de zîne, căpcăuni, vrăjitori.

Perpetuarea vechilor credințe s-a făcut pînă în epoca modernă prin plantarea arborilor libertății, prin bradul de la Crăciun, ori prin folosirea simbolică a ramurii verzi, cu prilejul diverselor ocazii. De multe ori, omul a căutat în plante răspunsuri, ajutor, acordîndu-le și statut

de plante sacre. Astfel, în Grădina Edenului, Arborele Vieții - Arborele Cosmic este simbolul eternității. Tisele, de exemplu, plantate în cimitirele nomade, reprezentau promisiunea că vor trăi veșnic strămoșii în memoria urmașilor. La români, Arborele Cosmic este reprezentat de brad. Îl găsim reprezentat pe pereții caselor, sculptat pe lăzile de zestre, pe stîlpii porților, pe uneltele de muncă, pe iile fetelor, în momente de veselie: la nunți și botezuri, însoțind însă, pe ultimul drum, pe cel care a trecut pragul vieții. Bradul de Crăciun este simbolul universal și în zilele noastre; originile lui se întind pînă la păgînism. Pe scurt, Arborele este ființa completă: există arbore cosmic, arborele cunoașterii, dar există și lemnul mort al Crucii.

Avem datoria morală de a reface sutele de hectare de pădure distruse cu efecte atît de dramatice pentru întreaga țară. Un prim pas a fost făcut prin declararea zilei de 15 aprilie ca Ziua Pădurii. Dar nu este suficient. Să sperăm că, în cel de al doisprezecelea ceas, vom da dovada de înțelepciune făcînd pace cu pădurea, redînd demnitatea arborelui pe care Homo Sapiens le-a rănit încă de la apariția lui pe pămînt. Fără pădure nu ar fi existat insecte, păsări, mamifere și nici Omul, ființa cea mai evoluată și trufașă pe care a creat-o natura pentru a-și îndeplini destinul de măreție și distrugere.

Prof. Inginer
Elena PETRARIU-
S.A.M. Vînători Neamț

TELEDETECȚIA

S.A.M. Vînători Neamț a derulat un proiect Comenius 1 intitulat: „Pădurea istorie și realitate", proiect coordonat de profesor Baroiu Doina. În cadrul acestui proiect S.A.M. Vînători a fost partener și a rămas cu legături foarte strînse și favorabile cu Școala Coordonatoare: Colegiul din Gauvieux - Franța și prof, coordonator Dominique Lefevre, care este și coodonator transtațional în teledetecție satelitară și membru NASA. Colaborarea aceasta a făcut ca S.A.M. Vînători să fie în prezent membră NASA a agenției din București și să efectueze studii ale zonelor silvice din zona Vînători.

În vara anului 2006, la S.A.M. Vînători am organizat o tabără de teledetecție satelitară, unde s-au instruit în acest sens și au cercetat pădurea elevi și cadre didactice. Activitatea de teledetecție constă în a obține informații despre anumite obiecte de la distanță și fără a avea contact direct cu acestea. La baza teledetecției stau sateliții. Acestia sînt nave spațiale plasate la aproximativ 800 km de Pămînt, care ne ajută în obținerea de informații foarte rapid.

Sateliții sînt de două feluri: pasivi și activi: programul de soft utilizat de sateliți este Multispec, de la Pudue Research Foundation, de la NASA Grants. De asemenea, există un program asemănător pentru școli. Acesta se numește Leo Works, dar pe care, din păcate, nu-l putem folosi, pentru că nu avem calculatoare performante. Agenția care se ocupă cu sateliții în Europa se numește ESA (European Space Agency).

Nu toate obiectele sînt reflectate la fel. De exemplu vegetația absoarbe razele albastre și roșii și le reflectă pe cele verzi și infraroșii. De aceea, noi vedem copacii verzi. La fel se întîmplă și cu apa. Ea absoarbe razele roșii și intraroșii și le reflectă pe cele verzi și albastre.

În teledetecție, sateliții sînt capabili să perceapă informații pe care ochiul uman nu le poate percepe (folosind radiații în alte părți ale spectrului electromagnetic decît în cele vizibile). Sateliții ne ajută să diferențiem obiectele ghidîndu-se după răspunsul lor în diferite benzi spectrale).

Prof. Mihai IAȚEȘEN-
Director, S.A.M. Vînători Neamț

Subiecte pentru teza la matematică

Elevii care doresc să-și testeze cunoștințele la matematică înaintea susținerii tezelor cu același subiect la nivel național găsesc o variantă de subiect pe site-ul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, la adresa web www.edu.ro .

Modelul conține 11 itemi, de dificultate graduală. Șase itemi sînt notați cu cîte 8 puncte, patru itemi cu cîte 7 puncte, iar un item, cu două subpuncte va fi notat cu 14 puncte, cîte 7 pentru fiecare subpunct. Sînt acordate 10 puncte din oficiu iar timpul de lucru este de 50 de minute.

Teza cu subiect unic la matematică va fi susținută de elevii aflați în clasa a VII-a, în anul școlar în curs, pe 4 mai, sau pe 5 iunie 2007, pentru elevii care au absentat prima oară.

Se schimbă regulamentul de desfășurare a olimpiadelor

Regulamentul de desfășurare a etapei naționale a olimpiadelor școlare va fi modificat. Propunerea aparține noului ministru al Educației, Cristian Adomniței, și a a fost prezentată inspectorilor școlari județeni. Actualul regulament este criticat de profesorii implicațI în desfășurarea olimpiadelor, de către reprezentanții MEdCT, dar și de părinți.

Noul regulament trebuie să prevadă proceduri clare și transparente de repartizare a locurilor către fiecare inspectorat școlar, în vederea participării elevilor la faza națională. Este nevoie și de o mai bună compatibilizare a sistemului de concurs cu cel care se aplică la nivelul competițiilor internaționale.

De asemenea, regulamentul trebuie să permită particularizeări pentru fiecare disciplineă de concurs în funcție de racordarea la sistemul concursurilor internaționale. Calendarul olimpiadelor școlare va trebui conceput foarte atent pentru a nu crea neconcordanțe cu perioadele de vacanță și cu sărbătorile religioase. Olimpiadele naționale se desfășoară, în prezent, după un regulament elaborat în 1996.

"Olimpiadele școlare naționale sînt oportunitatea selectării elitelor, iar cei mai buni dintre cei mai buni sînt aleși să reprezinte România și în afara granițelor țării. Le acord credit deplin profesorilor implicați în desfășurarea acestor concursuri în vederea îmbunătățirii sistemului prin care acești elevi sînt selectați și evaluați", a declarat ministrul Cristian Mihai Adomniței.

În anul 2007, s-au organizat olimpiade naționale la 26 de discipline. Au participat 9384 elevi, dintre care a obținut premii și mențiuni un număr de 3414 participanți. Comparativ cu 2006, rata de participare a crescut cu 22% (7252 elevi participanți în 2006), iar numărul premiilor și mențiunilor acordate cu 26%.

Pregătiri pentru examenele naționale

Ministerul Educației a trimis în teritoriu pachetul de documente tipizate și proceduri necesare desfășurării celor două examene din preuniversitar, bacalaureatul și testarea națională. Setul conține tabele de înscriere, fișă de înscriere și tabele centralizatoare. Inspectoratele Școlare au mai primit structura și regimul catalogului de examinare.

„Este foarte important ca toate comisiile județene să cunoască aceste documente și seturi de proceduri din timp. Dorim ca la momentul examenelor, procedurile să fie aplicate unitar în întreaga țară și să nu existe discrepanțe între diferite centre de evaluare și examinare", a declarat ministrul Cristian Mihai Adomniței.

În cadrul unei videoconferințe susținută pe 19 aprilie, cu inspectorii școlari județeni, Cristian Mihai Adomniței, ministrul Educației, Cercetării și Tineretului i-a felicitat pentru buna desfășurare a simulării privind transmiterea subiectelor pentru tezele cu subiect unic

Mobilitatea cadrelor didactice

Conducerea Ministerului Educației a atras atenția asupra importanței desfășurării corecte și eficiente a etapelor de mobilitate a personalului didactic. Ocuparea posturilor de către cadrele didactice specializate trebuie să fie o prioritate.

Anul acesta, metodologia privind mișcarea personalului didactic conține cîteva noutăți. Una este includerea etapei de depunere a contestațiilor cu privire la evaluarea propriului dosar. În acest sens, MEdCT a solicitat inspectorilor școlari generali monitorizarea acestei etape pentru a se putea evalua utilitatea și eficiența sa. De asemenea, s-a reamintit că pentru maiștrii instructori care ulterior titularizării și-au completat studiile, solicitarea de trecere în noua specializare este posibilă numai în condițiile restrîngerii de activitate.

Termenul pentru înregistrarea cererilor personalului didactic care solicită pretransferare și transferare pentru restrîngere de activitate, la comisia de mobilitate a Inspectoratului Școlar, a fost 20 aprilie.

La sesiunea de ocupare a posturilor didactice prin pretransferare și transferare pentru restrîngere de activitate sau prin restructurarea rețelei școlare, participă numai cadrele didactice titulare din unitățile de învățămînt preuniversitar de stat.

Bursele "Nicolae Titulescu"

Centrul Național pentru Burse de Studii în Străinătate a reluat concursul național pentru atribuirea burselor de studii și cercetare postuniversitară și postdoctorală "Nicolae Titulescu" pentru formarea de specialiști în vederea integrării în Uniunea Europeană, burse rămase vacante în anul 2007. Pentru acestea, se pot înscrie persoane care trebuie să îndeplinească mai multe condiții: să fie cetățeni români, cu domiciliu în România, absolvenți de studii superioare de lungă durată cu diplomă de licență, de masterat sau studii aprofundate, studenți la programele de master sau cursanți la studii aprofundate, fie doctoranzi/doctori în științe, fie tineri încadrați în instituțiile administrației centrale sau locale și cunosc cel puțin o limbă de circulație internațională.

Dosarele de înscriere la concurs se primesc în perioada 17 aprilie- 31 mai și trebuie întocmite conform Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului național pentru bursele „Nicolae Titulescu" (nr. 37859/971/01.10.2003) publicat pe site-ul www.edu.ro sau de la sediul C.N.B.S.S. din strada Spiru Haret nr. 12, sector 1, București.

"Juvenes Translatores" - un concurs inedit pentru tineri

◆ **Cei mai buni traducători din Uniunea Europeană vor merge la Bruxelles**

În noiembrie 2007, tinerii în vîrstă de 17 ani vor putea participa la un concurs de traducere care se va desfășura, în aceeași zi, în cele 27 de state membre ale Uniunii Europene. Participanții vor alege, din cele 23 de limbi oficiale ale Uniunii Europene, limba textului pe care îl vor primi și limba în care doresc să traducă.

"Ambalajele pachetelor de cereale, subtitrări de filme, cărți, moduri de utilizare, observăm imediat că traducerea este prezentă peste tot! Cu ocazia semicentenarului Uniunii Europene, Comisia va organiza o manifestare amuzantă și concretă pentru a le oferi tinerilor posibilitatea de a descoperi această activitate lingvistică specială. Cum? Invitîndu-i să-și asume rolul de traducător!" declară inițiatorii concursului.

Textele lor vor fi evaluate de către traducătorii profesioniști din cadrul Direcției Generale Traduceri a Comisiei Europene. Primii 27 de traducători la început de drum, cîte unul din fiecare stat membru, vor primi o diplomă. O excursie de două zile la Bruxelles va fi oferită fiecărui laureat în parte. Excursia este valabilă pentru două persoane, laureatul și un adult însoțitor. Pe parcursul acestei vizite, cîștigătorii concursului vor avea, de asemenea, ocazia de a-și reprezenta școlile în cadrul ceremoniei de anunțare a rezultatelor.

Începînd cu 23 aprilie, toate informațiile referitoare la concurs sînt publicate pe această pagină Internet: "http://ec.europa.eu/translatores", care va prezenta condițiile de participare, precum și informații privind traducerea.

Angela BRUDARU

(continuare din nr. trecut)

Un colecționar pasionat, învățătorul Alexandru APARU

PASIUNEA UNUI OM

În interiorul casei, pe rafturi și vitrine, pe poci și ocupații erau adevărate "comori", care s-au completat zi de zi și anume: 1. sceptru de șef de trib- studiat la Bruxelles; 2. topoare de piatră din neolitic; 3. topoare de bronz din per. Hallstatiană; 4. un tablou intitulat "Traian aduce jertfe zeilor pentru că l-a ajutat să-i învingă pe daci"; 5. un tablou cu decorații ai tuturor eroilor neamului; 6. ornitologie- o frumoasă colecție de ouă, culminînd cu ouă de struț; 7. documentație și numismatică diversă- bancnote și monede; 8. bibliofilie- documente și acte deosebite; 9. buzduganul de luptă al lui Ștefan cel Mare; 10. homari- exemplare aduse din Canada; 11. coarne de cerb carpatin; 12. lemne pietrificate, corali, roci, ghiocuri etc.

De multe ori, Muzeul de Istorie din Bacău i-a solicitat tatălui meu, sub formă de împrumut, diferite obiecte pentru a fi la loc de cinste în expoziții.

Astfel, din epoca neolitică, din așezarea "Pietroasa" și "Drumul vechi" din comuna noastră, Găiceana, unde a existat o bogată așezare, cultura Cucuteni, cu fazele A, AB și B au fost solicitate cîteva vase pictate și o protomă zoomorfă cu urme de pictură, rezultate în urma săpăturilor arheologice de la noi. Apoi 12 topoare- calapod și dălți din marnă fină de culoare gălbuie sau roșiatică, de formă trapezoidală, triunghiulară sau dreptunghiulară, cu corpul aplatizat, tăișul lățit și muchia îngustă.

Urmează topoarele cu gaură de înmănușare dintr-o rocă dură precum și cîteva miniaturi din piatră și lut ars. Pentru perioada de tranziție, de la epoca neolitică la epoca bronzului, au fost expuse și piese de silex- un cosor, un vîrf de lance și multe vîrfuri de săgeți provenite din apropierea casei noastre. Ca piese de excepție: un sceptru de diorit, un topor de cupru cu brațele în cruce.

Pentru epoca bronzului: topoare, ciocan de luptă, din piatră, cu gaură de înmănușare sau în curs de perforare, dintr-o rocă foarte dură. Apar încă două topoare de bronz, 1 cu manșon de tip monteorean, celălalt- cu ceafă prelungită.

Pentru epoca geto- dacă au fost expuse un vas clopot, o ceașcă opaiț și o amforă romană din sec. I- II e.n., pietre de rîșniță din tuf vulcanic și un mojar roman. Perioada carpică a fost reprezentată prin material ceramic, vîrfuri de suliță și lance, precum și denari romani imperiali descoperiți în zonă.

Pentru epoca feudală: arme, unelte, podoabe, un topor de fier realizat prin martelare, cu aripioare, vîrfuri de săgeți cu cîte două aripioare și tub de înmănușare specific sec. XVI- XVII-lea, sau în formă de frunză.

Amintesc și de buzduganul executat tot prin martelare (sec. al XV-lea) cu tija lungă și îngroșată la capătul de prindere, precum și o halebardă ce datează din sec. XVI- XVII-lea.

Casa noastră era transformată în "muzeu", iar gospodăria- loc de pelerinaj pentru toți.

Din acel colț de rai, de la Găiceana, asemuit de un cotidian băcăuan cu "Medelenii" lui I. Teodoreanu, te întîmpina un un bărbat blond, cu fața luminoasă, cu privirea albastră și senină, semn al bunătății lăuntrice remarcabile.

Ori de cîte ori se ivea vreun vizitator, lăsa treburile gospodărești baltă, spre marea disperare a familiei, se îmbrăca adecvat și pornea cu elan, cu sufletul deschis spre expoziție.

A fost gazda ospitalieră a multor vizitatori locali, a oamenilor simpli, care, într-un moment de răgaz, dădeau fuga "la domnu", să se convingă de cele auzite.

Elevii din școlile comunei sau din împrejurimi, singuri ori împreună cu dascălii lor veneau permanent să facă lecția de istorie fără note și catalog.

Persoane de diferite profesii și ocupații, venite din toate colțurile țării, la rude sau cu probleme profesionale, au apreciat timbrul calm, atrăgător al veșnic tînărului colecționar, pasiunea cu care se lega de fiecare piesă a expoziției. Obiectele căpătau viață în inima lui și valențe desăvîrșite, iar vizitatorii se transpuneau și ei în alte epoci însuflețiți de dragostea pătimașă pentru istorie.

După cum remarcau unii: "În cîteva ore te poți întoarce spre rădăcini și poți da mîna cu strămoșii. Dl. Aparu dă suflet istoriei pentru a doua oară".

Prof. Elena APARU

Ghid util pentru obținerea gradelor didactice

Pentru colegii înscriși la examenele pentru obținerea gradelor didactice în învățămîntul preuniversitar, doresc să prezint cartea „Psihopedagogia în sinteze - pentru examenele de definitivare și gradul didactic II", apărută la Editura EduSoft, Bacău, 2006 și semnată de un grup de cadre didactice de elită alcătuit din: Liliana Secară, Iulia Damian, George Macarie și Ana Voichița Tebeanu.

Lucrarea propune o abordare structurată și sistematizată a conținuturilor din programele pentru examenele de definitivare în învățămînt și gradul didactic II. Ea devine un ghid accesibil pentru autodidacți, un instrument necesar pentru începerea și pentru consolidarea studiului în problematica psihopedagogiei, un reper de fundamentare și de înțelegere a conceptelor de bază, cît și de operaționalizare a acestora.

Cartea se adresează educatoarelor, învățătorilor/institutorilor și profesorilor din învățămîntul preuniversitar care se pregătesc pentru susținerea gradelor didactice.

Pornind de la opțiunea cadrelor didactice de a învăța cît mai sintetic și la obiect, s-a apelat la modalități bazate pe organizarea grafică a informațiilor sub formă de tabele și scheme. Astfel sînt esențializate și punctate toate subiectele ce trebuie tratate în cadrul pregătirii pentru susținerea acestor examene. Conținuturile sînt tratate în ordinea logică a tematicii generale, care cuprinde toate temele programei abordate într-o nouă viziune, pornind de la premisa că fiecare capitol are un loc distinct. Pentru a studia după programă, cadrele didactice se orientează după cuprinsul detaliat, specific specializării, unde regăsesc trimiterea exactă la fiecare din temele corespunzătoare.

Profesorul universitar doctor Gheorghe Dumitriu surprinde elementele comune ale capitolelor care definesc și recomandă lucrarea: respectă programa analitică, realizează o definire și o operaționalizare a conceptelor psihopedagogice, propune o sistematizare logică și coerentă a conținuturilor și strategiilor educaționale, maniera de abordare a acestora fiind accesibilă, comprehensivă și pragmatică.

Considerînd lucrarea un ghid auxiliar pe lîngă celelalte studii și cărți de specialitate menționate în bibliografia pentru pregătirea cadrelor didactice în vederea susținerii examenelor de perfecționare prin grade didactice, o recomand tuturor spre studiu dorindu-le totodată mult succes în pregătirea profesională.

Drd. MIHAI FLOROAIA - ISJ Neamț

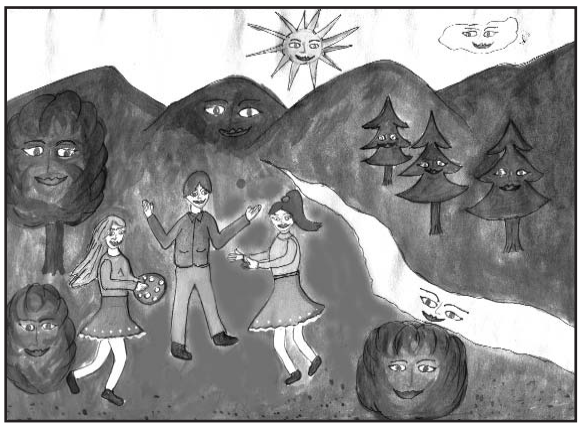

DORUL NEALINAT DE MAMĂ

În fascinanta noastră țărișoară, destui școlari nu-și văd părinții cu anii. Sînt plecați la muncă, în exil de nevoie. Au părăsit plaiurile carpatine în favoarea plantațiilor de căpșuni din Spania. Kinderii rămași acasă cu ochii în lacrimi păstrează legătura cu mama sau tatăl lor prin telefonul mobil sau fereastra de internet. Evident, nu toți. Fenomenul înstrăinării românilor nu este nou. S-a lățit după Revoluție, cu urmări negative pentru ai mici. Așa au apărut: abandonul școlar, debusolarea, legarea cărții de gard, vagabondajul. Mai nou: și părăsirea liceelor de către progeniturilor mai bătoase. Ei și? Ce Sylvester Stallone n-a fost exmatriculat din 14 școli și tot a ajuns grande? Să-i urmăm exemplu , zic nonconformiștii.

Dorul de mamă e boală grea. Pe MAMA nu o poate suplini nimeni. Nici cadrele didactice care se cred adevărați părinți. De multe ori, aceștia gafează din necunoaștere. Un exemplu? Învățătoarea X îl atenționează pe Gigel: "Roag-o pe mama să-ți coase gaica la haină." Reacția elevului?" Mama e plecată în Italia de trei ani, e babysitter. Poate vine de Paști." E trist să îngrijești copiii străinilor și să-i neglijezi pe ai tăi! E tragic!

Cum recunoașteți prichindeii lăsați în voia soartei? Sînt triști și resemnați. Tînjesc după părinți. După poveștile domoale șoptite de mama la culcare. Se doresc mîngîiați pe creștet, părintește. Le este dor de ochii mari și frumoși ai mamei. Sînt dispuși să accepte orice sacrificiu, numai să-și îmbrățișeze părinții. Acceptă și versurile: "Dă, mamă cu biciu-n mine/ Că n-am ascultat de tine..." Cu cine stau ai mici uitați acasă? Cu părinții de împrumut. Citește: cu rudele de gradul II- bunicii împuținați la trup și betegi sau cu rudele de gradul IV- mătușele octogenare și unchii ce vor să bată suta. Sînt și cazuri cînd elevii "mari", de liceu, supraveghează pe cei de la eșaloanele inferioare. Asta-i sfînta și trista realitate. Tranziția din România a lăsat destui prunci orfani. Trist de tot! Este?

În mijlocul unei ore, telefonul unui elev a țîrîit scurt iar profesorul a confiscat mobilul buclucaș. "Cînd am văzut numărul și mesajul duios de la mama lui plecată în Spania, i-am cerut iertare", se spovedește un dascăl. Studiul intitulat "Locuirea temporară în străinătate. Migrația economică a românilor" ne oferă date importante despre copiii rămași acasă, nesupravegheați. Intensitatea fenomenului s-a accentuat în special după 2002, odată cu liberalizarea circulației în spațiul Schengen pentru români. În prezent, fenomenul plecării temporare la lucru în străinătate este de aproximativ de trei ori mai intens decît în 2002. E bine, e rău? Ce ziceți?

Dumitru RUSU

Antologia Revistei APOSTOLUL

VULPEA LIBERALĂ

Vulpea fără-ncetare
Striga în gura mare
Că de cînd elefantul peste păduri domnește
Trebile merg la vale și lumea pătimește.
Că este nedreptate
Să va să cheltuiască
Veniturile toate
Pentru masa crăiască.
De-acestea elefantul, cît a luat de știre,
Temîndu-se, cu dreptul, de vreo răsvrătire,
Pe iepure la vulpe cu un bilet trimise,
O invită la curte,
o-mbrățișe și-i zise:
"Am aflat, jupîneasă, că ai mare talent.
Voi să te pui în pîine;
Și începînd de mîine
Îți dăm cu mulțumire,
Ca un semn de cinstire,
Al găinilor noastre întins departament.
Caută-ți bine treaba".
- "Pe seama mea te lasă",
Răspunse oratorul și,
sărutîndu-i laba,
Se întoarse acasă.
În ziua viitoare,
Vulpea ca totdeauna veni la adunare;
Dar însă oblojită, pe sub barbă legată.
Și cu un lipan mare la cap înfășurată.
"Ce ai, de ești astfel?" o întrebară toate.
"Îmi e rău de aseară, îmi e rău cît se poate
Și cu trebile țării să mă lăsați în pace.
Craiul știe ce face;
El ne-ncetat gîndește la al obștii folos.
Adio! sînt bolnavă: m-am înecat c-un os".

Cunosc mulți liberali, la vorbă ei se-ntrec,
Dar pînă în sfîrșit cu oase se înec.

Grigore ALEXANDRESCU

Noutăți pentru liceeni: Curs opțional de Mass Media

Astăzi, în unitățile de învățămînt românești, se pune un mare accent pe curriculum-ul la decizia școlii, pe acele discipline opționale pe care elevii aleg să le studieze, în funcție de dorințele și necesitățile de perspectivă ale fiecăruia dintre ei. Spre a veni în ajutorul multor licee care doresc să-și diversifice oferta disciplinelor opționale, în cele ce urmează voi face o prezentare succintă a unui manual - curs ce va stîrni curiozitatea multor adolescenți dornici să se inițieze și să se perfecționeze în domeniul mass - media.

Editura Humanitas Educațional a publicat în anul 2004 un manual pentru liceu - curs opțional, toate specializările, intitulat Competență în mass media, avizat de către Ministerul Educației și Cercetării și adresat tuturor tinerilor care vor să se inițieze în acest domeniu atît de mult „consumat" de către marea majoritate a populației României actuale. Avînd un colectiv redacțional de excepție în domeniu: Mircea Toma (coordonator), Ioan Buteanu, Dorina Chirițescu, Bogdan Ficeac, Nicoleta Fotiade, Angela Teșileanu, manualul a fost realizat în cadrul proiectului „Sistem integrat de mass media pentru liceu" cu sprijinul financiar al Uniunii Europene prin programul Phare 2001.

Studierea problematicii media apare ca o noutate în sistemul de învățămînt românesc, inițiativa acestui curs reunind perspectiva specialistului și pe cea a profesorului, care au văzut drept o necesitate de a exersa gîndirea lucidă, pentru a nu judeca după norme și reflexe impuse de alții. Să nu uităm faptul că, timp de cincizeci de ani, o asemenea disciplină de studiu a fost total interzisă în școala românească, iar urmările sînt cele pe care le cunoaștem cu toții: „înghițirea" de către marea masă a populației a tot ce se transmite prin TV sau presa scrisă, fără a mai trece prin propriul filtru de raționament.

În cele șapte capitole: Mass - media la începutul secolului XXI, Consumatorul de mesaje transmise prin mass - media, Mesajul transmis prin mass - media, Manipularea prin mass - media, Publicitatea, Minorități în mass - media, Ziaristul și rolul lui în societate, cursul, însoțit și de un suport CD, oferă elevilor o abordare a problematicii media. După cum putem observa, primele trei capitole tratează conceptele - cheie ca instrumente de abordare a mass media, al patrulea capitol este dedicat tehnicilor de manipulare oferind un îndrumar de protecție împotriva acestora, al cincilea vorbește despre domeniul publicitar, al șaselea capitol urmărește modul de reflectare a minorităților în mass media, ca în final, prin cel de-al șaptelea capitol să fie abordat rolul și locul jurnalistului în societatea contemporană. Prin structura și abordarea conținuturilor se are în vedere: dezvoltarea media atît sub aspectul diversificării modalităților de distribuire a mesajelor, cît și al multiplicării tipurilor de mesaje transmise, creșterea consumului de media, implicarea media în procesul de funcționare a unei societăți democratice, apropierea școlii de viață, realizarea educației civice prin mass - media etc.

Prin cele 158 de pagini (format A4), cartea se bucură de o grafică deosebită, numeroase imagini sugestive, o bogată bibliografie de specialitate consultată și recomandată, iar la finele fiecărei teme întîlnim aplicații în practică a noțiunilor studiate, aplicații bazate pe metodele activ - participative.

Trebuie subliniat și faptul că în cadrul proiectului menționat mai sus au fost pregătite și unele cadre didactice (în special profesorii de socio - umane) în vederea susținerii unor astfel de cursuri, fapt realizat cu real succes în unele județe ale țării.

Cu speranța că am stîrnit interesul și curiozitatea atît a elevilor de liceu, cît și a părinților acestora și a cadrelor didactice, recomand conducerilor unităților de învățămînt liceal propunerea unei astfel de discipline opționale spre a veni în sprijinul celor interesați în exercitarea unuia dintre drepturile fundamentale ale omului, acela de a gîndi liber.

Drd. MIHAI FLOROAIA
- ISJ Neamț

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU *(secretar)*.
Ilustrația numărului: desene ale copiilor de la Cercul de Pictură - Palatul Copiilor Piatra Neamț.
Profesor coordonator Lucian - Gogu CRAIU

Prețul: 1 RON